

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σατωβριανδου 29 104 31 ΑΘΗΝΑ 5240.673

ΝΟΕΜΒΡΗΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1984

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛ. 80 - 81

Πρώτος Διευθυντής
ΓΙΑΝ. Α. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ

Του Γιάννη Παϊζάνου

Οι διακοπές του καλοκαιριού, η φροντίδα για την επιτυχία της Γιορτής του Κρασιού στο χωριό, το Βιβλίο ΠΛΑΣΤΗΡΑ, η μεταφορά του γραφείου σε άλλο έστω με νοίκι και τελικά η αγορά, όχι μόνο ενός γραφείου, αλλά ολόκληρου όροφου, με άνοιγμα μας, γύρω στις 300.000 δρ. και η εξεύρεση με δανεισμό του ποσού αυτού, για να υπογράψουμε με τα ομιβόλαια αγοράς, ήταν γεγονότα που δεν μας επέτρεψαν να σχοληθούμε με την ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ των αμπελιών που προσφέρονται για τέτοια εκμετάλλευση, χωρίς να φύγει ούτε στιγμή από το νου μας η αναγκαιότητα αυτή.

Τονίζοντας την ανάγκη της τέτοιας μορφής εκμετάλλευσης, τίνα πρωτοθυμήσαμε στους αναπόφευκτους συγχωριανούς μας: Τις εκατοντάδες των Γεωργικών Συνεταιριστικών εκμεταλλεύσεων που από χρόνια λειτουργούν με επιτυχία και αναπτύσσονται; ή τις δεκάδες των τόσων εκμεταλλεύσεων που κάθε μέρα δημιουργούνται, ενθαρρυνόμενοι από την φιλοαγροτική πολιτική που πέτυχαν με τους αγώνες τους οι αγρότες και την χρηματοδότηση της ΕΟΚ;

Παλιός, είναι από το 1918, ο Συνεταιρισμός της Ν. Αγχιάλου και αλματώδης ήταν η ανάπτυξη του, σε σημείο σήμερα να έχει δικό του οινοποιείο, εμφιαλωτήριο, ελαιουργείο, αποθήκες, συγκρότημα επεξεργασίας αμυγδαλού, εμπορία κρασιού, ελαιοκάρπου. Παρέμβαση στη διάθεση όλων των Αγροτικών προϊόντων, που παράγονται στην περιοχή καλλιεργεί γύρω στα 4.000 στρέματα με αμπέλια και όχι σαν τα δικά μας που ώρα σε ώρα, τα

κρασιά τους θα πάρουν ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Απασχολεί 36 άτομα εκ των οποίων 1 γεωπόνος, 2 χημικούς, και 1 βοηθό, 7 του Δ.Σ. και 25 εργατοτεχνίτες διαφόρων ειδικοτήτων.

Νέος είναι ο Αγροτοβιομηχανικός συνεταιρισμός Αταλάντης, με 1.200 ενεργά μέλη, που λειτουργεί με φιλελεύθερο και προοδευτικό πνεύμα, για την αποθήκευση, τυποποίηση, κονσερβοποίηση ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 5η σελίδα

Κατακόρυφη Πτώση στο Εισόδημα

των Μεσσηνολιτών

ΜΙΚΡΗ Η ΦΕΤΕΙΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΧΑΜΗΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΜΕΣ

Όπως γράφτηκε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδα μας φέτος ήταν μια άσχημη απ'όλες τις πλευρές χρονιά για το χωριό μας, αφού η παραγωγή έπεσε σε χαμηλά επίπεδα λόγω της σάπιλας που εμφανίστηκε κύρια στις λάκκες αλλά και λόγω της χαμηλής τιμής που δόθηκε και που ήταν πολύ κάτω απ'το κόστος παραγωγής, που για τα δικά μας αμπέλια είναι πολύ ανε-

βασμένο.

Όσο για τη σάπιλα που με εξαίρεση την περσινή χρονιά ταλαιπωρεί και ζημιώνει τα τελευταία χρόνια τους συγχωριανούς μας, κοινή είναι η πεποίθηση, ότι δεν υπάρχει η αναγκαία βοή-

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΝΙΑ

θεια από την πολιτεία. Οι Μεσσηνολίτες απαιτούν τη διάθεση γεωπόνων για την μελέτη των αιτιών της σάπιλας και την ριζική αντιμετώπιση της.

Όσο για την τιμή που ήταν 17 δραχ. για τα κοινά σταφύλια έναντι 16 δραχ. πέρυσι (αύξηση 6,25%) ενώ για τα μαύρα Μεσσηνικά 20 δραχ. το κιλό έναντι 20 πέρυσι (0% αύξηση), με ταυτόχρονη αύξηση στις τιμές των λιπασμάτων και των γεωργικών φαρμάκων τα τελευταία χρόνια, κατανοούμε το μέγεθος της κοροϊδίας. Ιδιαίτερα για τα Μαύρα — Μεσσηνικά, όπως διαμορφώνεται η τιμή τους τα δύο τελευταία χρόνια πλησιάζοντας ουνεώς την τιμή των κοινών σταφυλιών, έχουμε να πούμε ότι γίνεται φανερό, γιατί ορισμένοι συγχωριανοί μας φτιάχνουν καινούργια αμπέλια με μισόχάτο που έχει τουλάχιστον μεγαλύτερη παραγωγή.

Ποιές είναι τώρα οι αιτίες για αυτή την κατάσταση και με ποιούς στόχους πρέπει να αγωνιστούμε για να καλύτερέψει η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα

Το Σπίτι του Χωριού στην Αθήνα

Όσοι επισκέφτηκαν τα νέα ιδικότητα Γραφεία μας έμειναν ενθουσιασμένοι από την αγορά τους και παραδέχτηκαν ότι ξαναίγονται καλές προοπτικές τόσο για την υστέρηση όλων των Νεβροπολιτικών Συλλόγων, όσο και για την πραγματοποίηση πολιτιστικών εκδηλώσεων χωριστά κάθε χωριού αλλά και κοινών όλων των χωριών.

Στο τελευταίο Δ.Σ. του Συλλόγου πάρθηκε απόφαση να γίνει προσπάθεια υστέρησης όλων των Νεβροπολιτικών Συλλόγων αντί μικρού ενοικίου. Επίσης το Δ.Σ. εκτιμώντας την μέγιστη δραστηριότητα του Συ-

λλόγου μας και το πλούσιο πρόγραμμα δράσης του, αποφάσισε να εντοχίσει μαρμαρίνη πλάκα, στην οποία θα αναγράφονται τα ονόματα των δωρητών, όσων θα προσφέρουν στο Σύλλογο πάνω από 50.000 δρχ. υπέρ των σκοπών του, στη μνήμη προσφιλών προσώπων τους και η ανάρτηση φωτογραφίας κάρτ ποστάλ μέσα σε πίνακα δωρητών.

Είμαστε βέβαιοι ότι οι συγχωριανοί μας εμπιστευόμενοι το Δ.Σ. του Συλλόγου, για την εφαρμογή του πράγματι θαρραλέου προγράμματος, θα θελήσουν να προσφέρουν μεγάλα ή μικρά πο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Από νωρίς έγινε προσπάθεια ο χορός μας φέτος να έχει απόλυτη επιτυχία.

Είδαμε πολλές αίθουσες, νυχτερινών κέντρων και Ξενοδοχείων, που εκτός του ότι ήταν πανάκριβες καμιά δεν μας έδινε το Σάββατο, που επίμονα μεριζητούσαμε, προκειμένου να ικανοποιήσουμε τους εργαζόμενους, τους επαγγελματίες μας, που τα τελευταία χρόνια απέχουν από τους χορούς μας, από ανάγκη.

Το ΧΟΛΙΝΤΑΙΗ που δυο φο-

ρές μας ικανοποίησε, φέρονταν το επικρατέστερο, μέχρι χθες.

Όμως το πολυτελέστατο Ξενοδοχείο ΟΞΙΚΑΡ με υπόδειξη των κ.κ. Κάτσιανου — Ποδημάτα, με τό από επιτόπια επίσκεψη κρίθηκε π.ο εξυπηρετικό, γιατί είναι φθηνότερο όλων, πολυτελέστερο εξυπηρετούμενο από πολλές οικοινωνίες, εύκολο να το βρει κανείς γιατί είναι απέναντι στον Σιδ. Σταθμό Λορίσης, που όλοι τον Εέρουμε με αρκετούς ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪ-ΡΑΓΑ

Νοέμβρης - Δεκεμβρης

κό δηλητήριο, καλλιεργημένο με υλικό από τη χολή των τροφίμων των ειδικών καταφυγίων.

✱ Ένα αμερικάνικο ...μάρινερ παρατήρησε σε ένα σημείο του φεγγαριού κοκκινάδια. Ο Ρήγκαν επιβάλλει καινούργιες κυρώσεις ενάντια στη Σοβιετική Ένωση και δίνει εντολή στους πεζοναύτες και τα αεροπλανοφόρα του, να απαγορεύσουν στο φεγγάρι να περνάει από τις σοσιαλιστικές χώρες!!

✱ Το ΝΑΤΟ καλεί έκτακτη σύσκεψη ανωτέρου επιπέδου, να συζητήσει το θέμα. Στη σύσκεψη εκτός των άλλων συζητείται το

ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΣΤΗ

ΒΑΣΙΑ Μ. ΤΣΟΥΛΑ

θέμα της αναγνώρισης του «Κράτους» του Ντενκτάς. Αυτός δήλωσε ότι, η «αναγνώριση» πρέπει να γίνει ταυτόχρονα από ό-

λους μαζί και της Ελλάδας περιλαμβανομένης, διαφορετικά θα ζητήσει την άδεια από το θείο, να επέμβει στην ελληνική Θράκη, για να «προστατεύσει» τα ανθρώπινα δικαιώματα των Τούρκων που ζουν εκεί.

✱ Η χώρα μας, για να αποφύγει άλλα τετελεσμένα γεγονότα δίνοντας ...τόπο στην οργή, «δέχεται» το αίτημα του κ. Ντενκτάς, που είναι και πρόεδρος της ΕΟΚ.

✱ Άλλες 10 «προβληματικές», δήλωσαν «αδυναμία» να πληρώσουν το προσωπικό τους γιατί η Ελβετία αρνείται να χορηγήσει

συνάλλαγμα...

✱ Κατόπιν αυτής της αρνητικής απάντησης η κυβέρνηση σκέπτεται να αναθέσει καθήκοντα ...πρεσβευτού της Ελλάδας στην Ελβετία στον κ. Αβέρωφ, τον οποίο βρίσκει μοναδικό για τη «ρύθμιση» του θέματος!!

Ο Δεκέμβρης έχει χαρακτηριστεί στη μνήμη των Ελλήνων, και τους θυμίζει το θρωμικό χαρακτήρα των Αγγλων, που έγιναν «ήρωες» πολεμώντας, ενάντια σ' εκείνους που έμαθαν τους ήρωες να πολεμούν!! ✱ Στην τακτική κάθε χρόνο συγκέντρωση του Μακρυγιάννη, για να τιμηθούν τα θύματα του Δεκέμβρη 44, οι παρατάξεις της δεξιάς που παίρνουν μέρος, έρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 5η σελίδα

Ο μήνας με τις πιο βαθυσκοτεινές νύχτες! Ας ευχηθούμε ο Νοέμβρης αυτού του χρόνου, να φωτίσει τις βαθυσκοτεινές ψυχές των τσακαλιών που βάλθηκαν να αφανίσουν τους κατοίκους αυτού του πλανήτη.

✱ Οχτώ μήνες συμπληρώθηκαν από τη μετακόμιση των «εκλεκτών της Θείας Πρόνοιας», στα ειδικά καταφύγια.

✱ Οι τυφλοπόντικες έχασαν την ησυχία τους. Εμπλέξαν με κακούς ...γείτονες.

✱ Αυτόν το μήνα γίνονται οι εκλογές, οι λόγοι των υποψηφίων τελειώσαν. Ο γόης δε θγήκε από την κρυψώνα του, βασίζεται στα ράντσα, όπου άφησε σποχή. Οι πολεμικές βιομηχανίες προβλέπουν να είναι σύντομα έτοιμη μια καινούργια βόμβα μικροβίων, με νέου τύπου δραστη-

Γιατί Αγοράσαμε Τα Γραφεία Του Συλλόγου

Αυτό ακούγεται από πολλούς χωριανούς και απαντάμε στους ψιθυριστές:

2) Το παλιό γραφείο ήταν ακατάλληλο γιατί έβαζε νερά από το νταβάνι.

2) Είχε μεγάλο νοίκι και πολλά κοινόχρηστα, που φτάναν το χειμώνα σε 18 χιλ. το μήνα.

3) Τα νέα γραφεία που πιάνουν ολόκληρο τον όροφο με μπαλκόνι και 26 τ.μ. θερμάτα ρεπρέ, ανεξάρτητα, με δική του τουαλέττα, στον 7ο όροφο, είναι κατάλληλα να συστεγάζουν όλους τους Νεβροπολίτικους Συλλόγους με μικρό ενοίκιο, και για συγκεντρώσεις και πολιτιστικές εκδηλώσεις των χωριών μεμονωμένες ή και κοινές. Δηλαδή θα έχουμε και κάποιο έσοδο.

Τα νέα γραφεία δεν έχουν θυρωρό ούτε καλοριφέρ παρά μόνο μια καθαρίστρια, με κοινόχρηστα 2 χιλ. το μήνα μόνο.

4) Όταν κάναμε Γεν. Συνέλευση, πρότειναν πολλοί να πουλήσουμε τα βιβλία του ΠΛΑΣΤΗΡΑ και να αγοράσουμε δικό μας γραφείο κι αν δεν φθάσουν τα λεφτά θα δώσουμε όλοι, αρκεί να έχουμε δική μας στέγη.

Μόλις συγκροτήθηκε το Δ.Σ. του Συλλόγου, πρώτο στόχο βάλουμε να πουλήσουμε τα βιβλία, γιατί θα τα τρώγανε τα παντάρια και θα κιτρινίζανε, αλλά και για την αξιοποίησή τους, αγοράζοντας Γραφεία.

Κινητοποιηθήκαμε όλοι για να βρούμε αγοραστή να τα δώσουμε με 100 δρχ. Ο πρόεδρος όμως,

ο κ. Παϊζάνος, είχε αντίθετη γνώμη, γιατί ήταν πολύ φτηνά και με μεγάλη προσπάθεια, όργωσε την Αθήνα με το αυτοκίνητό του και βρήκε αγοραστή με 150. Έτσι πήραμε 375.000 και 100.00 που είχαμε από το χωρό και την «Ν» αρχίσαμε να ψάχνουμε να βρούμε γραφείο.

Από τα πολλά που είχαμε προτιμήσαμε αυτό που βρήκε ο Γ. Γραμμ. κ. Κ. Κατσιανός με τον Ταμία κ. Σωκρ. Ποδημάτ. Ήταν 2 γραφεία με μεσοτοιχία που ρίχνωντάς την θα γίνει μια αρκετά μεγάλη αίθουσα με τα συνήχονα, μπαλκόνι και θερμάτα αντί 440.000 δρχ.

Στον ίδιο όροφο υπήρχε ακόμη ένα γραφείο και σκεφτήκαμε κατ' αρχήν να το νοικιάσουμε να γίνει δικός μας όλος ο όρφος. Δεν νοικιαζόταν όμως, αλλά πωλούνταν, με τα έξοδα 300.000 δρχ. Μεις δεν διαθέταμε ούτε όλη την αξία των 2 γραφείων με τα έξοδα. Ο κ. Παϊζάνος μας ενθάρρυνε πως με προσφορές και δάνειο θα μπορούσαμε να το αγοράσουμε. Έτσι αρχίσαμε την προσπάθεια και ήδη μας προσέφεραν ή υποσχέθηκαν μέχρι τώρα 120.000 δρχ. Δανειστήκαμε από το Σύλλογο του Βλάσδου 100.000 και 50.000 από ιδιώτες και πλησιάζουμε το ποσό για να υπογράψουμε το τρίτο συμβόλαιο. Οι ιδιοκτήτες είναι υπέροχοι άνθρωποι και πριν γίνουν τα συμβόλαια μας εμπιστεύτηκαν και ήδη έχουμε εγκατασταθεί στα Γραφεία. Έτσι με τη βοήθεια όλων των συγχωριανών θα γίνουν δικά μας, αφήνοντας μια περιουσία στα παιδιά και τ' αγγόνια μας.

Όπως βλέπετε χρωστάμε αρκετά και παρακαλούμε όλους τους συγχωριανούς να προσφέρουν στο Σύλλογο στη μνήμη των δικών τους που θα γράφεται στη «Νεβρόπολη» για να μπορέσει το Δ.Σ. όχι μόνο να ξεχρεωθεί αλλά και να πραγματοποιήσει τις σκέψεις του για αξιοποίηση των Γραφείων με την ύσταση τμημάτων, Χορευτικού, Τουριστικού, Λαϊκής Τέχνης κλπ.

ΤΑΣΙΟΣ ΖΑΧΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Του Γυμνισιάρχου Ν. Χρηστίδη

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Και τώρα ας δούμε ποιά είναι η φύση των προβλημάτων της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Καθώς ο πληθυσμός της γης αυξάνεται το μέρος των πόρων που αναλογεί σε κάθε άτομο λιγοστεύει. Το 1900 ο πληθυσμός της γης έφτασε τα 3,9 δισεκατομμύρια και ο φοβερός αριθμός των 7 δισεκατομμυρίων προβλέπεται για τα χρόνια που πλησιάζουν το 2.000. Επί πλέον, οι τεχνολογικές προόδους στο πεδίο της γεωργίας έχουν τεράστια λιγαστέψει τον αριθμό των θέσεων εργασίας στις αγροτικές περιοχές. Σε όλες τις προοδευμένες χώρες σήμερα τα 2/3 του πληθυσμού ζουν σε αστικές περιοχές που αποτελούν το 1% του εδάφους. Η ανάπτυξη των προαστίων και των μεγάλων εθνικών δρόμων έχουν κάνει δυνατό για περισσότερους ανθρώπους το ταξίδι σε μεγαλύτερες αποστάσεις και τη γρηγορότερη προσέγγιση των πόλεων. Γι' αυτό, ένας αυξανόμενος πληθυσμός σε συνδυασμό με ένα υψηλό βιοτικό επίπεδο έχει οδηγήσει σε μια εκτεταμένη παραγωγή και σε μια υψηλή συγκέντρωση ατμοσφαιρικών ρυπανών. Έτσι, η ποσότητα των αερίων και των υερειδίων που απολαμβάνει ένας κάτοικος των προοδευμένων χωρών, συνδέεται στενά με την ποσότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας (άμεσα ή έμμεσα) από αυτόν τον κάτοικο. Και επομένως μια αύξηση στη κατά κεφαλή ζήτηση της ενέργειας, παρόμοια με αυτή που γνώρισε η Δυτ. Γερμανία και οι ΗΠΑ σε συνδυασμό με την αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού, θα είχε σαν αποτέλεσμα ανεξέλεγκτες εκπομπές ατμοσφαιρικών ρυπανών σε καταστροφικές ποσότητες.

Στο παρελθόν, η βιομηχανία, η γεωργία και οι διάφοροι άλλοι παράγοντες που ρυπαίνουν την ατμόσφαιρα βρήκαν την απολυθέρωση αποβλήτων στην ατμόσφαιρα πιο οικονομική από τον έλεγχο των αποβλήτων, μια και δεν είχαν να υποστούν τη συνέπεια της ρύπανσης. Από την άλλη πλευρά, αυτοί που ωφελούνται από μια ελάττωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από την εγκατάσταση ενός εξοπλισμού ελέγχου δεν φέρνουν άμεσα το βάρος της σχετικής δαπάνης. Τα τελευταία χρόνια, καθώς το κοινό ενδιαφέρεται όλο και πιο πολύ για τα περιβαλλοντικά προβλήματα, έχουμε φτάσει στο σημείο η ατμοσφαιρική ρύπανση να θεωρείται ένα δημόσιο πρόβλημα, ένα πρόβλημα όχι μόνο γι' αυτούς που την προκαλούν αλλά και γι αυτούς που την υφίστανται. Έτσι, οι νόμοι σε μερικές χώρες τώρα επιτρέπουν σε ένα άτομο ή σε μια ομάδα ατόμων να μηνύσουν άμεσα έναν οργανισμό ή μια εταιρεία, που ρυπαίνει αυτό το συγκεκριμένο μέρος του δημόσιου χώρου.

Ο έλεγχος της ατμοσφαιρικής ρύπανσης είναι μια πολύπλοκη προσπάθεια που περιλαμβάνει πολιτική, οικονομικά, τεχνολογία και κοινωνιολογία. Σε μερικές

περιπτώσεις, ό,τι μπορεί να είναι τεχνολογικά εφικτό μπορεί να μην είναι οικονομικά δεκτό. Για παράδειγμα, αν μια συγκεκριμένη βιομηχανία δεν μπορεί να διατηρηθεί στα φυσιολογικά επίπεδα εκπομπής ρυπανών, μπορεί να κλείσει ή να μετακινηθεί σε μια περιοχή με λιγότερους ρυπανούς. Αυτό όμως αφαιρεί από τους ανθρώπους της περιοχής του εργοστασίου θέσεις εργασίας.

Σε πολλές περιπτώσεις δεν υπάρχουν απαντήσεις σε πολύπλοκα προβλήματα ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Πρέπει να τονιστεί ακόμα, ότι οι προτεινόμενες μέθοδοι για την μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης δεν πρέπει να αυξάνουν τη ρύπανση σε άλλους τομείς του περιβάλλοντος. Ένας πρόσθετος παράγοντας που πολύ πλοκοποιεί τα προβλήματα είναι η αυξημένη δαπάνη ενέργειας, που απαιτείται για να επιτευχθεί η επιθυμητή μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης σε μια εποχή αυξανόμενης έλλειψης ενέργειας. Για παράδειγμα, η αντικατάσταση όλων των λεωφορείων με τρόλεϊ θα δημιουργούσε πρόσθετες ανάγκες παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος. Παρόλα αυτά όμως, οι προοδευμένες χώρες με την υψηλή τεχνολογία έχουν λύσει ένα μεγάλο μέρος των προβλημάτων αυτών.

Η ατμοσφαιρική ρύπανση της Αθήνας άρχισε να γίνεται αισθητή από τα τέλη της 10ετίας του 1950 λόγω αύξησης της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, των βιομηχανιών και βιοτεχνιών με τη παράλληλη αύξηση του πληθυσμού της. Το 1970 άρχισε να γίνεται όχι μόνο ενοχλητική αλλά και

προβληματικά επικίνδυνη τόσο για την υγεία του πληθυσμού της, όσο και για τα κλασσικά και νεότερα αρχιτεκτονικά της μνημεία.

Οι πρώτες μετρήσεις για την εκτίμηση του βαθμού της ρύπανσης της ατμόσφαιρας στην Αθήνα έγιναν το 1962-1967 από τον καθηγητή Γεράσιμο Αλιβιζάτο. Οι μετρήσεις αφορούσαν την καπνιά, το διοξείδιο του άνθρακα, το διοξείδιο του θείου, το μονοξείδιο του άνθρακα, τους υδρογονάνθρακες, τη σκόνη και τα οξείδια του αζώτου και έγιναν σε διάφορα σημεία της Αθήνας, του Πειραιά, της Δραπετσώνας και της Ελευσίνας. Οι μετρήσεις αυτές κρατούσαν 3-8 ημέρες και είχαν δειγματοληπτικό χαρακτήρα. Όμως, οι πρώτες συστηματικές μετρήσεις έγιναν από το Μετεωρολογικό Ινστιτούτο του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών (ΜΙΕΑΑ) το Μάιο του 1967 και στο σταθμό της Πανεπιστημιακής Λέσχης (Ιπποκράτους). Από τον Ιανουάριο του 1971 άρχισαν συστηματικές μετρήσεις και για το διοξείδιο του θείου.

Τέλος, τον Οκτώβριο του '73 ο αρμόδιος φορέας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών (ΠΕΡΠΑ), που σήμερα ανήκει στο Υπουργείο Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος (Υ.Χ.Ο.Π.), άρχισε να κάνει όλο και περισσότερες μετρήσεις σε διάφορα σημεία του λεκανοπεδίου της ρα σημεία του λεκανοπεδίου της πρωτεύουσας, και να μελετά το πρόβλημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης για πολλές ρυπαντικές ουσίες και για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα σά. Αυτό το μήνη προσφέραν για το ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ οι κ.κ.

Αναγνώστου Ιωάν. Χαρίλαος προσφέρει στην μνήμη των γονιών του ΓΙΑΝΝΑΚΗ και ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ και των αδελφών του ΜΑΡΚΟΥ αυτ. Κωνσταντίνου, ΧΡΙΣΤΟΥ, ΦΑΝΗ, ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ και των κουνιάδων του Θεοδώρου και Κωννου Ευαγγελάτου δραχ. 3.000

για το σπίτι του χωριού στην Αθήνα.

Επίσης ο Τηλέμαχος Γ. Κρανιάς στη μνήμη των γονιών του Γιώργου και Ελένης 3.000. Κωννος Βασαρδάνης 5.000.

Κάνουμε έκκληση στους χωριανούς να προσφέρουν για τους σκοπούς του Συλλόγου στη μνήμη προσφιλών προσώπων τους, που θα αποτελεί πανελλήνιο μνημόσυνο.

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Μερικών η προσφορά είναι συγκινητική και τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι το παράδειγμα τους να ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί. Αυτοί είναι οι κ.κ.:

ΤΑΚΤΙΚΕΣ	Μαργέλος Δημ. (Βλασδινό)	300
Κορομπιλίας Δημ. (Βλασδινό)	1000	
Φαληρέα Αρετή (Νιγηρία)	1000	
Ζώης Χριστός και Τασία (Πασιγιάδων)	1000	
Λαδιάς Σωτήρης	500	
Αδάμος Ι. Μήτσος	500	
Σιάκας Βασίλειος (Βλασδινό)	500	
Μπαλατσός Ευθυμ.	500	
Παπαζωάννου Χρ. Σωτηρ.	500	
Φιλίππου Β. Χρ.στ.	500	
Παϊζάνος Δ. Κωνστ.	300	
Μαργέλος Δημ. (Βλασδινό)	300	
Μπαμπάτσικος Παυλ. Ζαχαράκης Κωννος (Μπελοκομίτης)	300	
Καρασιώτος Κ. Θωμ.	300	
ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΕΣ		
Μανώλης Κ. και Ευτυχία (Αντωνάκη)	500	
Μήτσιος Παναγ.	300	
Σταύρου Θωμ.	300	
Μηλιώνης Παναγ. (Βλασδινό)	300	

ΠΡΟΤΙΜΗΣΤΕ ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ ΤΑΥΡΟΠΟΥ ΤΗΣ Ε.Γ.Σ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΘΑ ΤΑ ΒΡΕΙΤΑΙ

Στην Αθήνα Αμπελόκηποι Πανόρμου 5 & Ριαγκούρ Τηλ. 69.25.940
στην Καλλιθέα Μενελάου 58 Τηλ. 95.24.780
στον Πειραιά Αλκιβιάδου 185 Τηλ. 45.19.048

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΑΣΔΟ

● Περιορισμένη σχετικά η κίνηση, το καλοκαίρι που πέρασε, στο χωριό μας — ήταν και βραδυές που στο Μεσοχώρι δεν υπήρχε ούτε ψυχή. Κάθε χρόνο λοιπόν και χειρότερα.

Οι πρώιμες μάλιστα βροχές και τα κρύα του Αυγούστου ανάγκασαν αρκετούς να αναχωρήσουν εσπευσμένα. Πολύ λίγοι έβγαλαν μέχρι τέλους το καλοκαίρι στο χωριό — όπως ο αθεράπευτα νοσταλγός Τάκης Κορομπιλίας, πού 'μεινε στο χωριό μέχρι ...προχωρημένο Οχτώβρη — (κι εν τούτοις έφευγε πάλι για τα Ξένα — όπως μου εξομολογήθηκε — φαρμακωμένος).

Φαίνεται λοιπόν πως η λύση στον κλιμακούμενο μαρασμό του χωριού μας δεν ήταν — όπως κάμποσοι πίστεψαν — οι πολυτελείς βίλες των Ξένων — Εσκομένων από την παράδοση και την ζωή του χωριού — ή, ακόμα χειρότερα, η δημιουργία αριστοκρατικού οικισμού (που αποπειράθηκε στο παρελθόν, να γίνει) για την ελίτ της Καρδίτσας.

Η λύση ίσως είναι μόνον η δημιουργία προϋποθέσεων για την παραμονή ή και την παλινόστηση, ενός μέρους τουλάχιστον των χωριανών μας, Βέβαια αυτές οι προϋποθέσεις — απασχόληση στο χωριό ή κοντά στο χωριό — έπρεπε να δημιουργηθούν από πολύ πιο πριν (πριν μια σικοσαστία, τουλάχιστον). Τώρα ο κόσμος έφυγε. Δύσκολο να γυρίσει.

Βέβαια η παλιά — προπολεμική ή και παλιότερα επί Τουρκοκρατίας ακόμη — άνθιση των ορεινών χωριών μας ήταν αποτέλεσμα των τότε κοινωνικοοικονομικών συνθηκών. Δηλαδή απέφυγαν την θανασιότητα του κατακτητή — λόγω του δυσπροσπέλαστου του χώρου — και ζούσαν με κλειστή οικονομία (παραγωγική αυτόρκεια). Και, για να είμαστε δίκαιοι, πρέπει να πούμε ότι στις σημερινές συνθήκες Εξέλιπον πλέον οι λόγοι της αλλοτινής ακμής των, και η παρακμή τους ήρθε φυσιολογικά.

ΑΛΛ' αν αυτό είναι άσωτό, για την τελείως αποκομμένη ορεινή περιοχή δεν δικαιολογείται για την δικιά μας ομαλή ημισφεινή Ζώνη — και τόσο κοντά στον κάμπο και στ' αστικά κέντρα, επί πλέον — και μάλιστα στον βαθμό που έγινε (και συνεχίζεται).

Για μας, για την περιοχή μας (Βλάσδο, Μεσενικόλα κλπ.) ήταν αποτέλεσμα, κύρια, της ανυπαρξίας κρατικού ενδιαφέροντος και μέριμνας, χρόνια ολόκληρα. Ενδεικτικά — όπως τόχω Ξανα κάνει — αναφέρω μερικές προτάσεις που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τότε (αλλά και σήμερα). — Κίνητρα για δημιουργία αγροτικών μονάδων (κτηνοτροφικών, κρεατοπαραγωγικών κλπ.). — Δημιουργία συνεταιριστικού με σύγχρονα συστήματα — αμπελώου (παραδοσιακή καλλιέργεια του χωριού μας), μετά από προηγούμενο αναδασμό. (Μόνο που έπρεπε να ξεκινήσει στον καιρό του — πριν χρόνια — σήμερα σε ποιάς νέους αγρότες να στηριχθεί μια τέτοια προσπάθεια, που

έφυγαν όλοι).

— Σχετική σύμβαση με την Δ. Ε.Η. για την πλήρωση ανειδίκευτων θέσεων (φύλακα, κηπουρού κλπ.) κατά προτεραιότητα από χωριανούς μας. (Όπως γίνεται παντού άλλωστε σε ανάλογες περιπτώσεις — έργα Βελθενδού, νέα έργα Σμοκόδου κλπ. — για τα πληττόμενα, από έργα, χωριά).

Πρόσφατα πάντως φαίνεται να διαγράφονται κάποιες ενθαρυντικές προοπτικές. Βοήθεια και ενθάρυνση της κυβέρνησης για αναδασμό και συνεταιριστικό αμπέλι. Κίνητρα για επάνοδο στο χωριό (αν και φτωχά ακόμη, πρέπει να ομολογηθεί). Να ελπίσουμε ότι με την αλλαγή κάτι θα αλλάξει κι εδώ. Ηδη την αρχή έκανε ο Βασίλης Παπάκος, που μετά πολλά χρόνια απουσίας στη Αθήνα, γύρισε να εργασθεί στο χωριό — δημιουργώντας κτηνοτροφική μονάδα.

Αυτή είναι λοιπόν η μοναδική πιθανότητα να είναι θιώσιμο χωριό: Η δημιουργία προϋποθέσεων για να μπορεί να ζει παραγωγικός πληθυσμός.

● Τα τελευταία χρόνια το Δημοτικό μας σχολείο (υπο) λειτουργούσε με λίγα παιδιά. Φέτος τελικά ήρθε η χαριστική βολή. Το σχολείο έκλεισε.

Τα τρία παιδιά που απόμειναν — ο Σωτηράκης, η Σταυρούλα κι ο Λάκης — πηγαίνουν κι έρχονται κάθε μέρα στο σχολείο του Παλιόκαστρου, με τ' αυτοκίνητο του Αλκιβιάδη Νικολάου.

Ο Αγιάνης που κάποτε — πριν λίγα χρόνια — έσφιζε από ζωή, στα διαλείμματα του σχολείου, τώρα παραμένει δουβός κι έρημος. Στην αυλή του σκόρπια ξερόκλαδα και γεμάτο φύλλα του καινούργιου φθινόπωρου απ' τον μεγάλο πλάτανο — ποιος να τα μαζέψει; — που μόνος απόμεινε να κυττά αποσβολωμένος.

Απορφανεμένος από το μελισσολόι των παιδιών πού 'παιζαν και ξεφώνιζαν κάτω απ' τα χοντρά του κλωνάρια, κάθε καινούργιο φθινόπωρο. Χρόνια πολλά τώρα, από τότε που ξεκίνησε μικρό δεντράκι.

Ενα κόμπας ανεβαίνει σ' όλους μας, θλέποντας τα σκαλάκια, της χρησιμοποιήτης εισόδου του σχολείου μας, που χροτάριασαν.

Όστε αυτή θα είναι η μοίρα του Βλάσδου;

● Ο αναδασμός τελικά θ' αρχίσει (λόγω προθεσμιών κλπ') μετά τον τρύγο του επόμενου χρόνου ('85). Ως τώρα — όπως έχω γράψει — ήρθε νομαρχιακά έγκριση. Και ήδη αναμένεται υπουργική απόφαση και δημοσίευση στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για να θεωρηθεί ο αναδασμός αρθέμενος.

Στηρίζομε πολλές ελπίδες στο συνεταιριστικό αμπέλι, για το σταμάτημα του κατήφορου και το Ξαναζωτάνεμα του χωριού. Προκαλεί μόνο σκέψεις η απουσία αρκετού νέου πληθυσμού, που θα επωμισθεί τέτοιες πρωτοβουλίες.

● Εντονή, για τα μέρη μας, τελευταία η ληξιαρχική κίνηση.

— Αρραβωνιάστηκε ο φίλος Μιχάλης Αντωνίου με την εκλεκτή της καρδιάς του Βαγγελίτσα... από το Ρούσο. Ευχόμαστε και καλά στέφανα.

— Παντρεύτηκε ο μόνιμος της παρέας μας Απόστολος Μοσχολής με την Λαρισαία Περσεφόνη Πραγκαφίλη. Τους ευχόμαστε όσον ευτυχία και ανθόσπαρτον.

— Γέννησε αγοράκι η Νίνα (Περ. κλή) Καραμπέρη. Δίδυμα (αγοράκι — κοριτσάκι) η Χαρίκλεια (κόρη Αποστ. Φασιανού). Κοριτσάκι η Σοφούλα (κόρη Γιάννη Χατζή) Μπολιτζή.

... και περιμένουμε συνέχεια.

Τους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσουν και να προκόψουν.

— Πέθανε ο Κώστα Καταούνης (ο πασιγνωστος Μπουέμης). Η γιαγιά Παναϊούλα (Μάνθου) Λιάπη, σχεδόν εκανταετής. Ο Μηταίο Μοσχολίδης, στην Καρδίτσα. Ο Λάμπρο Παπάκος (δημιουργός του έξοχου κέντρου στο εργοτάξιο). Η Σοφία (Ηλία) Σωτηρίου. Η Βικτώρια (Τάκη) Κάρλου, στη Καρδίτσα.

Τους οικειούς συλλυπούμαστε εκ βάθους ψυχής.

● Οι ανάποδες καιρικές συνθήκες της φετινής χρονιάς είχαν σαν αποτέλεσμα την πεσμένη, συγκριτικά, παραγωγή σταφυλιών.

Η τιμή παραλαβής κατά κιλό, από το σινοποίηση της Ένωσης, 17 δραχ. Η τιμή σίγουρα δεν είναι ικανοποιητική, αλλά και πως νάναι με τις αναχρονιστικές μεθόδους καλλιέργειας και τις φτωχές στρεμματικές αποδόσεις των αμπελιών μας σήμερα. Η λύση είναι ο σύγχρονος αμπελώ-

νας, με τα δυο ακαταμάχητα πλεονεκτήματα: συμπίεση κόστους και εντυπωσιακή αύξηση της παραγωγής (από 1, κατά μέσον όρο, μόνο το στρέμα σε 3-4), με παράλληλη μεγάλη διευκόλυνση της εργασίας.

Λίγοι αυτοί που φκιάνουν σπιτίσιο κρασί και λιγότεροι αυτοί που φκιάνουν αρκετή ποσότητα και για πούλημα. Είναι όμως ασυναγώνιστης ποιότητας.

Κανα δυο καινούργια — ένα κοκινέλι του Λάζαρου κι έναν πραγματικό κατραλιά του Κίωστα, που δοκιμάσαμε το Σάββατο δείχνουν ότι φέτος θάχουμε καλά κρασιά.

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον πάντα περιμένουμε τα καινούργια (6-9 βαρελάκια μ' όλα τα σκέδια) του φίλου Χρυσόστομου.

● Ακόμα τα κρύα δεν έσφιξαν — κάθε άλλο μάλιστα, Ζεστότερος Οχτώβρης δεν γίνονταν — κι ενώ τα θερινά θηράματα — τρυγόνια, σκοφαγάδες κλπ. — μας άφησαν υγεία, τα χειμερινά ακόμα δεν κατέφθασαν. Περίοδος αναγρίας, δηλαδή αυτή.

Παρ' όλα ταύτα έχει, κατά τα φαινόμενα, ικανό τριχωτό. Βέβαια έχουν αποουρθεί ήδη οι παλιοί άσοι — Μητσιο Μπέσας, Μένιο Καραμπέρης, Νταής κλπ. — κι ο Μάνθος Εξέμεινε κι από ζαγάρι. Αλλά όλο και καινούργιοι Νεμρώδ αναφαινόνται.

Οι Κερασιωταίοι ήδη θάρεσαν τις πρώτες αλεπούδες και κανά 2 κουνάδια, ικανοποιητικά ντυμένα. Φιλοδοξία τους, όπως μούλε γαν, να εκποτίσουν τους Χαναίους εκείθεν της Σφακόραχης...

Απ' τους αξιολογότερους ακόμα νέους κυνηγούς ο περίφημος Κωτσιούλας (μ' ένα περίεργο Ζευγάρι γκέκα και μπασταρδοπουλόσκυλο) δηλώνει ότι φέτος θα

μακιλέψει τους λαγούς, όχι μόνον στην περιοχή μας, αλλά και εκτός. Ηδη χτύπησε τον πρώτο, αλλά ανέκοψε, όπως μου είπε, γιατί έβγαλε — προς το παρόν — άχρηστα τα Ζαγάρια του παρατεταμένη Ξέρα. Είθε. Γιατί όλο και κάτι, φαντάζομαι, θα βάζει και για την παρέα..

Βέβαια άκουσα και για κάποιον λαγό που ...του πήρε τα στα φύλια απ' τα χέρια (!). Αλλά σίγουρα θα πρόκειται για διαβολές άσπονδων φίλων.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,
ΔΗΜΗΤΡ. ΓΙΑΝ. ΤΣΙΤΣΙΑΣ

ΝΕΟ ΤΑΛΕΝΤΟ

Μια μεγάλη μικρή Καλλιτέχνης 14 ετών από χωριό των Πατρών επεσκέφθηκε την πόλη των Αθηνών την κοιτίδα του Πνεύματος και του Πολιτισμού πριν αρχίσουν τα Σχολεία για να έρθει σε συμφωνία με κάποια από τα τρία μεγάλα Ξενοδοχεία ΧΙΛΤΟΝ — ΚΑΡΑΒΕΛ — ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ τα έργα της να εκθέσει.

Δεν Ξέρω αν έχω το δικαίωμα δια των στηλών της «Ν» να πάρω θέση και να κάνω την κριτική μου ποιά είναι η γνώμη η δική μου γιατί κι εγώ έχω ιδέα από Ζωγραφική και με τον ΠΙΚΑΣΟ κάποιοι είχαν γνωριστεί και τον Ελληνα το μεγάλο το Χρήστο τον Καπράλο τον έχω παρακαλώ κουμπάρο. Κουμπάρο και χωριανό γιατί είμαστε από το ίδιο το χωριό κουμπάρο δε γιατί μου θάφτισε τον αδελφό αν συνέντευξη μπορώ να πάρω που από τούτη τη στιγμή τον πάτερα της έκανα συνδρομητή δεν λέω το επίθετό της παρά αρκούμαι στο μικρό της, είναι η όμορφη Νεκταρία που Ζωγραφίζει με μαστρία για να μην θεωρηθώ πως είμαι διαφημιστής αν δεν έχω πρώτα την έγκριση της σεβαστής Συντακτικής Επιτροπής.

Τώρα αν είναι ανηψιά μου δεν έχει σημασία πως να το κάνω με αφού έχω αδελφή τη Μάνια της, τη Σωτηρία.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Η ανηψιά του Κώστα Γ. Τσαγανού ΑΘΑΝΑΣΙΑ Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΝΗ, οδοντίατρος, μετέφερε το Ιατρείο της από τα Φάρσαλα στην Λάρισσα, στην οδό Παναγού λη 2, (Β' όροφος) τηλ. 221.533.

Της ευχόμαστε καλές δουλειές.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1973

Λίγο πιο πριν οι φοιτητές της Νομικής έδωσαν τον πρώτο μπάτσο στους Συνταγματάρχες της Χούντας, μα στο Πολυτεχνείο όλοι οι φοιτητές πλασιωμένοι από εργάτες — επαγγελματίες — αγρότες έδωσαν γερό χτύπημα στη μισητή δικτατορία για να αρχίσει η αρχή του τέλους της.

Τιμώντας στην μνήμη των ηρώων του Πολυτεχνείου, δημοσιεύουμε πιο κάτω το ποίημα του λαϊκού τροβαδούρου, θερμού φίλου και συνεργάτη της ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ κ. Χριστοφόρου Σχισμένου, Υπαλλ. του Υπουργ. Έμπορίου.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Στο Πολυτεχνείο έγινε μακελειό μεγάλο με τανκς και με κανόνια πριν από έντεκα χρόνια

Κι έκανε στο άκουσμα πολύ μεγάλο σάλο και νέο ΟΧΙ ακούστηκε απ' όλα πιο μεγάλο.

Αυτό δεν ήταν απλώς Αντίσταση — ήταν όλη η Ελλάδα

π' αλυσοδεμένη ύψωσε Ξανά της λευτεριάς τη δάδα.

Η λευτεριά κερδίζεται μ' αγώνες και με αίμα γιαυτό και δεν δανείζεται ποτέ από κανένα.

Κι όσοι δηλώνουν σήμερα χωρίς φραγμό κανένα πως είναι Αντιστασιακοί είναι μεγάλο Ψέμμα!!!

Τιμή και δόξα στους νεκρούς που πέσανε εκείνη τη βραδυά το ίδιο και στους ζωντανούς που υπέφεραν για την Ελευθερία.

Παλαίψανε με θάρρος και ορμή για την Πατρίδα και για την Τιμή.

αυτά τα ηρωικά παιδιά χωρίς να περιμένουν ανταπόδοσή καρδιά.

Γιατί τότε μοναχά έχει αξία του καθενός μας η θ υ σ ί α.

Γιαυτό και η Πολιτεία κάθε χρόνο πρέπει να κάνει Λειτουργία κι εις όλους μας η μνήμη τους να είναι α ι ω ν ί α.

ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΧΙΣΜΕΝΟΣ

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ...
● Στην «Νεβροπόλη»;
● Στο Σύλλογο του χωριού σας;

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Πήραμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο του Αλέξανδρου Δ. Ζούκα. Όπως μαθαίνουμε ο Α.Ζ. έχει ασχοληθεί με τη λαογραφία και την ιστορία της περιοχής μας και αισιοδοξούμε

ότι θα είναι ταχτικός συνεργάτης της εφημερίδας μας, βοηθώντας σημαντικά στο ποιητικό της ανέγερμα.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

((ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ))

Θεσσαλιώτικο Τραγούδι

Είναι φανερό πως το κείμενο που θα ακολουθήσει δεν δημιουργήθηκε από κάποια δημοσιογραφική σκοπιμότητα ούτε επίσης φιλοδοξεί να εξαντλήσει το θέμα του. Τα συμπεράσματα που διατυπώνουμε στη συνέχεια, ήρθαν, μετά τη συνάντηση με τον Κ. Σκαμαγκούλη, σαν επιβεβαίωση παλιότερων υποψιών όταν δηλαδή είχε αρχίσει να εκδηλώνεται το ενδιαφέρον μας για τη μελέτη της περιοχής.

Στις 8 Αυγούστου του 1984 συναντηθήκαμε με τον Κων/νο Σκαμαγκούλη στο σπίτι του για μια ηχογράφιση μα πριν μπούμε στο θέμα καλό είναι να αναφερθούν ορισμένα βιογραφικά στοιχεία που θα βοηθήσουν στην ανάλυσή μας. Ο Κ. Σκαμαγκούλης γεννήθηκε τον Ιούλιο του 1898. Ο πατέρας του Δημήτριος ήταν εγγράμματος και μανιώδης αναγνώστης των εφημερίδων της εποχής. Πέθανε στα 1920 σε ηλικία 80 ετών περίπου. Η μητέρα του Βασιλική Καΐαρά ή Αποστολίδη πέθανε στα 1927 κι αυτή περίπου 80 ετών.

- 1) Πέρα σ' εκείνο το βουνό περά σ' εκείν' τη ράχη πούχει ανταρού, ανταρούλα στην κορφή
- 2) Πούχει ανταρούλα, ανταρούλα στην κορφή
- 3) Εκεί 'ναι πύργος γυάλινος με κρυσταλένια τζάμια
- 4) Εκεί κοιμάται μια ξανθή ξανθή και μαυρομάτα
- 5) Το πώς να την ξυπνήσουμε το πώς να της το πούμε
- 6) Ξύπνα καυμένη Αναστασία Ξύπνα και μην κοιμάσαι
- 7) Ξύπνα ν' ανάψεις τη φωτιά να σβύσεις το λυχνάρι
- 8) Πώς να σκωθώ λεβέντη μου από την αγκαλιά σου
- 9) Μπερδεύκαν τα μαλάκια μου μαζί με τα δικά σου
- 10) (Ορέ) το πώς να τα ξεμπλέξουμε.

Το τραγούδι αυτό είναι διαδεδομένο σχεδόν σ' όλη την Ελλάδα όπως φαίνεται από τις ύπο παραλλαγές που αναφέρονται στον τόμο «Ελληνικά Δημοτικά Τραγούδια» τόμος Γ' της Ακαδημίας Αθηνών έκδοση του 1962. Είναι λοιπόν το κατέγραψε ο Σ. Τσιάνης στα 1959 στη Βυτίνα της Αρκαδίας (Πελοπόννησος). με μερικές διαφοροποιήσεις στο στίχο δηλ. λείπει ο στίχος 2 και οι στίχοι 6, 7, 8, 9 είναι διαφορετικοί όπως «πίσστηκαν τα μαλάκια μου στα πέντε δάχτυλα σου» κλπ. φαίνεται πάλι από υποσημείωση του παραπάνω τόμου ότι τη συλλογή των στίχων του τραγουδιού αυτού έκανε κι ο θρύλος Πάτρης στα 1939 στο βιβλίο του «Ηλειακή δημοτική ποίηση».

Η δεύτερη παραλλαγή πούχει καταγραφεί από Γ. Μέγα και το Σπ. Περιστερίδης, είναι από τη Σιάτιστα της Δυτικής Μακεδονίας κι έγινε στα 1952. Επειδή και στις δύο έχουν καταγραφεί εκτός από τους στίχους και οι μελωδίες, σε πεντάγραμμα, μας δόθηκε η ευκαιρία να κάνουμε τις απαραίτητες συγκρίσεις. Το δικό μας τραγούδι πλησιάζει περισσότερο την παραλλαγή της

Ο Κ.Σκ. έβγαλε τα 4 χρόνια του Δημοτικού και πήγε ένα χρόνο στο Ελληνικό (έτσι λέγονταν το ημιγυμνάσιο) με καθηγητή μεταξύ άλλων και τον Ιωάννη Πολέμη (μάλλον πρόκειται για τον γνωστό Πολέμη που στις Νεοελληνικές Ανθολογίες των γυμνασίων στη δεκαετία του '60 υπόγραφε σαν ποιητής). Τον Μάιο του 1919 έφυγε για τη Μικρασία με την 1η Μεραρχία 1 σύνταγμα ευζώνων και γύρισε στα 1922.

Στη Συνάντησή μας λοιπόν αυτή που έδωσε αρκετά στοιχεία για το χωριό καθώς και την ευρύτερη περιοχή, στοιχεία που έχουν πάψει να υπάρχουν με την δημιουργία της λίμνης, όπως, σχέσεις μεταξύ χωριών, οικονομικές, δημογραφικές κλπ. ηχογραφήσαμε κι ορισμένα τραγούδια από τα οποία στο παρών κείμενο θα παρουσιάσουμε την «ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ» ένα τραγούδι ύμνο της περιοχής. Οι στίχοι του τραγουδιού όπως τους θυμήθηκε και τους τραγουδούσε ο Κ. Σκαμαγκούλης είναι οι εξής:

Σιάτιστα και στη μελωδία αλλά και στο στίχο που εδώ δεν διαφέρει σχεδόν καθόλου (λείπει μόνο ο στίχος 2). Όλες εντέλει οι παραλλαγές έχουν τον ίδιο ρυθμό (επτάσημος) που παίζει στον καλαματιανό διατηρώντας ωστόσο την ελευθερία επιλογής του χορού από μέρος σε μέρος.

Το ευτυχές γεγονός της δικής μας καταγραφής είναι το ότι τόσο η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ όσο και τα υπόλοιπα τραγούδια έχουν μια μορφή σχετικά ολοκληρωμένη πράγμα που δεν γίνεται με τα πιο πολλά τραγούδια που υπάρχουν σε συλλογές ή σε δίσκους. Η Αναστασία λοιπόν σαν ερωτικό αφήγημα με διάλογο κλπ. είναι ολοκληρωμένο.

Οι παρατηρήσεις πούκανε ο Κ.Σκ. γι' αυτό το τραγούδι δίνουν με μεγάλη σαφήνεια τη φυσιογνωμία της ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ. «Τραγουδιέται στους γάμους, στα γλέντια κλπ. χορός σαν καλαματιανός. Τόλεγαν για τις γυναίκες ιδίως σ' αυτές άρεσε αυτό το τραγούδι και το χόρευαν άνδρες γυναίκες». Η διευκρίνηση «σαν καλαματιανός» δίνει την ιδιαιτερότητα του χορού εδώ στην περιοχή μας παρ' όλο που

ο ρυθμός του είναι ο κλασικός ρυθμός του καλαματιανού.

Το ρυθμό αυτό πιο απάνια τον συναντάμε στα υπόλοιπα χωριά της περιοχής να χορεύεται σαν γνήσιος καλαματιανός κι αυτό γιατί, ο Μεσσηνικός λόγω της θέσης του διατήρησε — αν είχε ποτέ — το στυλ της υπόλοιπης περιοχής. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του αφηγητή (Κ.Σκ.) «πέραμε (εννοείται για τα γλέντια κλπ.) Μουσικούς από τη Καρδίτσα γιατί οι Μουσικοί απ' τ' άλλα χωριά της Νεβρόπολης έπαιζαν τους σκοπούς διαφορετικούς απ' ότι τους θέλαμε. Τους έπαιζαν σύμφωνα με το τοπικό τους χρώμα».

Η Μαρτυρία ετούτη του Κ. Σκ. δίνει καθαρά την εικόνα της περιοχής στο θέμα του τραγουδιού —σαν ένα κομμάτι της κουλούρας— όπως αυτή διαμορφώθηκε τέλη του περασμένου αιώνα αρχές του '20.

Τα βασικά σημεία της κουλτούρας αυτής όπως προκύπτουν από τις παραπάνω παρατηρήσεις μπορούν να επισημανθούν και να εξηγηθούν εύκολα αν λάβουμε υπ' όψη την διαφορετική οικονομική δομή του Μεσσηνικού σε σχέση με την αντίστοιχη —κάπως ενισια— της υπόλοιπης περιοχής. Βέβαια η γεωργοκτηνοτροφική παραγωγή ήταν κυρίαρχη μα ήταν πλήθος και οι υπόλοιποι πόροι όπως τσαρουχάδες, υποδηματοποιοί, Κυραντζήδες (αγωγιάτες) κλπ.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ απ' ότι προκύπτει ήταν τραγούδι που γύριζε στην Ελλάδα. Εδώ στην περιοχή δεν το συναντήσαμε ακόμα σ' άλλο χωριό. Πάντως στο Μεσσηνικό πήρε μια μορφή τελετουργίας η εκτέλεση αυτού του συγκεκριμένου τραγουδιού. Κατ' αρχάς όπως ξαναείπαμε άρεσε ιδιαίτερα στις γυναίκες μιας και σ' αυτές απευθύνεται κύρια. Το γεγονός αυτό έγινε σαν κανόνας άγραφος έτσι κάποιος άλλος πληροφοριοδότης πεθασμένος πια ο Χ. Ζούκας, αρχές του αιώνα το τραγουδούσε στο κέρασμα από την υποψήφια νύφη (η σύζυγός του Ουρανία επίσης πεθασμένη σήμερα) διεκδικώντας έτσι την καρδιά της και το χέρι της, κατά το έθιμο.

Στο παρόν σημείωμα —όπως άλλωστε φαίνεται— δεν ασχοληθήκαμε με γενικό χαρακτηριστικό του δημοτικού μας τραγουδιού ούτε και με το τυπικό που ακολουθούν στα γλέντια κι οι διασκεδάσεις στην περιοχή μας. Ελπίζουμε γι' αυτό να επανέλθουμε με νέο σημείωμα.

Αθήνα 28)8)84
Αλέξανδρος Δ. Ζούκας

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Μηνιάτικη Εφημερίδα του Συλλόγου Μεσσηνικολιτών

Στην υπηρεσία των συμφερόντων όλων των Νεβροπολιτών

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ
Ευτέρης 13 — Χολαργός
Τηλέφ.: 6510.454

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ι.Δ. Παϊζάνος — Γ.Θ. Κρανιάς
Χρ.Σ. Κατσιάκου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
Σύλλογοι, οργανισμοί 1000
Ιδιώτες 300
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Μ. Στυλιανού - Ε. Κατσάρου ΟΕ

ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΗ ΠΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα Ζωή μας.

Για να συζητήσουμε σοβαρή πρέπει κατ' αρχήν να παραδεχθούμε όλοι δυο βασικές αλήθειες:

α) Δεν είναι δυνατό τη στιγμή που η ελληνική αμπελοκαλλιέργεια οδηγείται στην καταστροφή, εμείς οι Μεσσηνικοί, επειδή έχουμε τα «μέσα» να τη σκαπουλάρουμε και να γλυτώσουμε με το ξεκλήρισμα.

β) Η Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών Καρδίτσας σε σχέση με τους άλλους συνεταιρισμούς της χώρας δίνει μια απ' τις ψηλότερες τιμές και δεν είναι σωστό να φορτώνουμε την κύρια ευθύνη στη διοίκησή της.

Από δω και πέρα με βάση τα παραπάνω εύκολα βρίσκουμε τις αιτίες. Τα καινούργια μέτρα της ΕΟΚ για την αμπελοκαλλιέργεια είναι καταδικαστικά για τη χώρα μας δήλωσε πρόσφατα κυβερνητικός παράγοντας. Η εφημερίδα μας είχε έγκαιρα προειδοποιήσει ότι φέτος η ΕΟΚ θα καθόριζε τις ίδιες τιμές με πέρυσι για τα γεωργικά προϊόντα (η μηδαμινή αύξηση που δόθηκε είναι αποτέλεσμα της υποτίμησης της δραχμής απέναντι στα δυτικοευρωπαϊκά νομίσματα).

Στους κανονισμούς της ΕΟΚ οφείλεται και η καιάργηση των επιδοτήσεων στα λιπάσματα με αποτέλεσμα τη μεγάλη αύξηση στην τιμή τους.

Αυτά για να πάψουν ορισμένοι να ψελίζουν ότι η ΕΟΚ μπορεί να ..βοηθήσει!! Εδώ το λύκο τον βλέπουμε, τον τωρό θα φάσουμε να δρούμε; Λες και δε ξέρουμε ότι αυτοί που έφτιαξαν της ΕΟΚ και που τη διαφεντεύουν και τώρα τί σκοπό έχουν. Θέλουν τη γεωργία στα χέρια των λίγων και τους πολλούς αγρότες ξεκληρισμένους άνεργους στις πόλεις, πρόθυμους να δουλέψουν για ένα κομμάτι ψωμί, χωρίς πολλές — πολλές απαιτήσεις. Τον Μάρτη του '83 ο Ιταλός πρόεδρος της ΚΟΠΑ (Επαγγελματικές ενώσεις αγροτών),

δήλωσε στην επιτροπή Γεωργίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου πως την τελευταία δεκαετία ο αγροτικός πληθυσμός της χώρας του μειώθηκε κατά 19%. Και σύμφωνα με σχετικά στοιχεία στα 25 χρόνια ύπαρξης και δράσης της ΕΟΚ, πάνω από 11 εκατομμύρια αγρότες ξεκληρίστηκαν. Κι αυτό όταν στην ΕΟΚ μεσαία επιχείρηση είναι ο αγροτικός κλήρος από 160 στρέμματα. Σκεφτείτε τί έχει να γίνει στην Ελλάδα όπου ο αγροτικός κλήρος είναι ασύγκριτα μικρότερος. Η διεξόδος βρίσκεται μόνο στον αγώνα για να βγει η Ελλάδα από την ΕΟΚ, και μέχρι τότε να παρθούν βασικά μέτρα για την όσο το δυνατό καλύτερη αντιμετώπιση των συνεπειών της ένταξης. Πρόσφατη και η ανακοίνωση ότι απ' τις χώρες της ΕΟΚ εισάγουμε περισσότερα γεωργικά προϊόντα απ' όσα εξάγουμε σ' αυτές. Αντί να ανοίξει δηλ. η αγορά των ευρωπαϊκών στα δικά μας προϊόντα ανοίγει των Ευρωπαίων.

Δεν φτάνει βέβαια η έξοδος της χώρας απ' την ΕΟΚ αλλά χρειάζεται και ένας εθνικός προγραμματισμός ανάπτυξης της αμπελοκαλλιέργειας προς το συμφέρον των αμπελοουργών.

(Πολύ σωστά όσα γράφτηκαν στο προηγούμενο φύλλο για το τοίπουργο). Χρειάζεται η ανάπτυξη των συνεταιρισμών, όχι βέβαια σαν «ομάδες παραγωγών», που τους θέλει η ΕΟΚ, αλλά σε πραγματικά συνεταιριστική βάση που δεν θα επιτρέπει τη συγκέντρωση της γης στα χέρια των λίγων.

Τους τελευταίους μήνες σ' όλη την Ελλάδα απ' την Κρήτη ως τη Μακεδονία έγιναν μεγάλοι αγώνες αμπελοουργών για τη προστασία του μόχθου τους. Στις γραμμές αυτών των αγώνων βρίσκεται και η δική μας θέση, γιατί οι καλύτερες μέρες θα έρθουν, αν έρθουν, για το σύνολο της αμπελοκαλλιέργειας και όχι μόνο για ορισμένους.

ΚΡΑΝΙΑΣ ΠΩΡΓΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα χώρους δίπλα για παρκάρισμα, ευρύχωρη αίθουσα μέχρι και 350 ατόμων, υπέροχα φαγητά και σχετικά φθηνό κρασί. Εύκολα να βρει κανείς ταξί.

Το μόνο μειονέκτημα είναι ότι πρέπει να βρούμε εμείς ορχήστρα. Ηδη ο λαϊκός Μάστερς κ. Παπαϊωάννου Σωτ. ανέλαβε να βρει κατάλληλους μουσικούς που θα χαρίσουν κέφι σ' όλους με δημοτική, ευρωπαϊκή, ρεμπέτικη και ροκ μουσική.

Η πρόσκληση θα είναι 1.200 δραχ. για να καλύψει μόνο τα έξοδα του χορού το δε συνηθισμένο κρασί.. μπύρα με το μπουκάλι.

Όλες οι ελπίδες μας στηρίζονται σε μια πλούσια λαχειοφόρο αγορά, για κάποιο έσοδο που τόσο το έχουμε ανάγκη, να βγάλουμε το χρέος από την αγορά των Γραφείων.

Για το λόγο αυτό κάνουμε έκκληση σε όλους τους συγχωριανούς εργαζόμενους και επαγγελ-

ματίες να προσφέρουν κάποιο δωροδίκό τους ή των επιχειρήσεων που δουλεύουν, μμούμενοι τους κ.κ. Τάσιο και Θωμά Ιωακείμ, Γιώργο και Κλεάνθη Βασιλάκο (το γένος Ραϊκού), τους Αφούς Αντωνίου από το Μπελοκομίτη κλπ., που πρόθυμα κάθε χρόνο μας προσφέρουν σημαντικά δώρα τους.

Κείνο που ιδιαίτερα τονίζουμε οι Μεσσηνικολίτισσες γυναίκες πρέπει να μηθούν την Φούλα Ι. Σπανού (Κάτσιανου) και τη γυναίκα του Λία Τσάμη ΜΑΙΡΗ που πρόσφερε αξιόλογο εργόχειρο η πρώτη, υφάσματα αξίας η δεύτερη.

Μηνός ΣΕΧΑΣΑΤΕ ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΣΜΟΛΙΑΚΑ - ΑΩΟ- ΑΝΩ ΤΥΜΦΗ - ΦΑΡΑΓΓΙ ΒΙΚΟΥ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Δίπλα μας, στη βάση του διπλανού κώνου (πλόσκα) και στην άκρη του υψιπέδου — στο χείλος της χαράδρας του Αώου — γυάλιζε ακίνητη η θρυλική λιμουζίνα της Τύμφης, η «Δρακο-λίμνη».

Μικρή σε έκταση (είναι δεν είναι όσο ο Λάπατος), αλλά με μεγάλο βάθος. Μια όμοια — με το ίδιο όνομα — λίμνη υπάρχει κάτω από τον κώνο της κορφής του Σμόλιακα.

Ο Κώστας Κρυστάλλης αναφέρει, σε μια μελέτη, για τις Δρακολίμνες αυτές, ότι ζούσε από ένας δράκος στην κάθε μία τους, που τους χώριζε μεγάλη έχθρα. Ο δράκος αυτής του Σμόλιακα πετούσε (σε μίαν απόσταση, σαν να λέγαμε, από του Γκαβέλ στον ...Κουκουριάκο!) χοντρά κούτσουρα. Ενώ ο άλλος, της Τύμφης, (για να μην υστερήσει) τον φιλοδωρούσε με θεόρτα κοτρώνια. Μ' ό,τι είχε δηλαδή ο καθένας διαθέσιμο. Κι αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι στον πυθμένα της Δρακολίμνης του Σμόλιακα υπάρχουν θράχια (χωρίς γύρω να έχει), ενώ στον πάτο εκείνης της Τύμφης, υπάρχουν χοντρά μωυσιόμνια κούτσουρα, ενώ γύρω δεν έχει ούτε κλαράκι.

Τέλος λοιπόν, καταλήγει ο Κρυστάλλης, επειδή απ' τον καιρό αυτόν αποτέλεσμα δεν έβγαλε — έξω απ' τα καρούμπαλα στα τερατώδη κεφάλια του και τον κίνδυνο να την πληρώσει στα καλά καθούμενα κάποιος τζιοπάνος, από κανα αδέσποτο κούτσουρο ή κοτρώνι, ανάλογα — κάποιος αρμήνεψε στον έναν μια μπαμπουσιά και με την οποία

Ξεπάστρεψε τον άλλον. Κι έτσι ηούχασε ο τόπος ... (και ζήσανε αυτοί καλά και μεις...).

Ενας χωρικός στην Σαμαρίνα, μας διαβεβαίωσε ότι στην λίμνη υπάρχουν ψάρια μαυριδερά και δύσσομα (ό,τι απόμεινε, ίσως, απ' τους δράκους). Ακόμη υπάρχουν, είπε, μεγάλες δρακό — σαυρες.

(Αυτός να είχε την ιστορία και στον αγαθό Κρυστάλλη;).

Από τη κορυφή — μπαϊλντισμένοι απ' την κούραση και την δίψα — πήραμε τον κατήφορο για το καταφύγιο της Αστράκας. Κι από 'κει, σουρουπόνοντας, μπήκαμε στο Ζαγοροχώρι Πάπιγκο. Το ομορφότερο απ' όλα τα Ζαγοροχώρια, μαζί με το Μονοδέντρι.

Στην είσοδο του χωριού εντύπωση προκαλούν οι φυσικές στέγνες — τέλειες πσίνες από φυσικό γρανίτη — ενός μικρού γάργαρου χειμαρού.

Σπίτια — μνημεία, πετρόκτιστα κι όλα σκεπασμένα από γκρι Ζοπλακαριά. Σε μοναδικό ταίριασμα με το περιβάλλον τους, ώστε να μοιάζουν σαν μια φυσική του προέκταση.

Εκεί πληροφόρηθήκαμε, σε σχετική ερώτηση, ότι το κοπάδι στον Καρτερό, το γκρέμισε πριν δυο μέρες ακουόδα. Νύχτα τα στρίμωξε προς την κορυφή (η νότια πλευρά, όπως είπα, είναι λιβαδερό, ενώ η βόρεια κόβεται κάθετος γκρεμός) κι αυτά αλαλισμένα απ' τη θέα του θηρίου, ρίχτηκαν στα τυφλά στο κενό (άμα πέσει το κριάρι, ακολουθούν όλα από πίσω) και σωριάστηκαν, όπως τα βρήκαμε. Τα δε κέρατα τα πήρε ο τζιοπάνος για πειστήρια (γιατί ήταν αδυναμία απ' εκεί η μεταφορά των νεκρών ζώων) για αποζημίωση. Τέτοια γεγονότα, μας είπαν, δεν είναι και τόσο σπάνια.

Νωρίς την άλλη μέρα (18 Αυγούστου) συνεχίσαμε για το πασίγνωστο φαράγγι του Βίκου.

Στην είσοδο του φτάσαμε μετά 2 ώρες, αφού είδαμε και πάθαμε ώσπου να ξεδιαλεχτούμε από τα διασταυρούμενα μονοπάτια και τις πυκνούρες.

Επιβλητικοί δίπλα στο μονοπάτι οι «Οβελίσκοι» ή «Πύργοι του Πάπιγκου» — ξεκομμένα, από φυσικού λαξευμένα βραχώδη συγκροτήματα.

Ακριβώς στην είσοδο του φαραγγιού έχει τις πηγές του (από 2 μεγάλες κοχλάζουσες γαλάζιες στέρνες) ο περίφημος Βοϊδομάτης. Παραπόταμος του Αώου, κι απ' τα διαυγέστερα ποτάμια της Ευρώπης. Αυτό οφείλεται — εκτός από το ηλιαίο κι αμόλυτο νερό του — και στην κοίτη του, από γαλαζωπό γρανίτη, που του δίνει μια γαλάζια διαύγεια κρυστάλλινη (αν δεν το 'δεις κανείς δεν μπορεί να καταλάβει).

Παλιότερα το ψάρεμα (πέστροφας) απαγορευόταν σ' αυτό το ποτάμι (το επιτηρούσαν προς ταύτα έμμοθοι θηροφύλακες), γιατί αυτό ήταν αποκλειστικό προνόμιο της βασιλικής οικογένειας (μα καλά, Εέρουν να

φαρεύουν οι κυφίνες;).

Σήμερα τόσο αυτός, όσο και το φαράγγι Βίκου, Αώου και το συγκρότημα Τύμφης, είναι Εθνικός Δρυμός. Απαγορευμένης και αντιπεριβαλλοντολογικής δραστηριότητας (άσκοποι δρόμοι, αυλλογές — κοπή φυτών, κυνήγι κ.λ.π.). Επιτέλους καιρός ήταν για ένα τέτοιο μοναδικό μνημείο της φύσης.

Μπαίνοντας μέσα στο φαράγγι το αίσθημα που αμέσως σε συνεπαίρνει, είναι το δέος.

Το άνοιγμά του λίγα μέτρα (στο στενότερο σημείο του, μόνον 3), ενώ από δω κι από κει τα τοιχώματα υψώνονται όρθια σε μέσο ύψος 800 μ. (με μέγιστο 1.100 μ.).

Τα θράχια των ορθοπλαγιών του κατάφυτα από λουλουΐδια και πολλά σπάνια βοτάνια — που κάλουν το Βίκο Ξακουστό, απ' τους αρχαίους ακόμα χρόνους.

Το μήκος του περί τα 20 χιλιόμετρα. Η κοίτη του τον Αύγουστο Ξερή κι ευτυχώς γιατί αλλιώς δεν περινιέται αφού κι έτσι καταστακιστήκαμε από τ' αβάστατα στρογγυλωμένα λίθια, πολλά των οποίων ήταν τεράστια (σε όγκο ξεπερνούσαν ένα σπίτι).

Βλέποντας δε τα σημάδια του νερού ψηλά στις όχθες του Βίκου στα ενδιάμεσα κοτρώνια (ως πάνω από 3 μ.), τον χειμώνα φαίνεται θανάσιφο θέαμα να τον αντικρύζει κανείς κατεβασμένο.

Στην έξοδο του φτάσαμε μετά πέντ — έξη ώρες, μεσημέρια. Απ' εκεί αρχίζει, στην Δυτική πλευρά ένα απότομο μονοπάτι, από λαξευτά σκαλοπάτια στο βράχο, που οδηγεί, μετά από 2 ώρες εξουθενωτικής ανάβασης σ' ένα διάσελο κι από εκεί εύκολα στο ονομαστό Ζαγοροχώρι Μονοδέντρι (που παρ' όλο το όνομά του είναι πνιγμένο στα δέντρα).

Τα σπίτια του, οι εκκλησίες και τα λαβυρινθοειδή δρομάκια του — όλα από ντόπια γκριζα πέτρα — προκαλούν τον θαυμασμό. Αλλά ταυτόχρονα προσφέρουν βάρος και καταθλιπτική αυστηρότητα — όπως εύστοχα παρατήρησε ο Μήτσος Κουσιός — που σε κάνουν να κομπόνεσαι.

Χαρακτηριστικό του χωριού, ακόμα, η έλλειψη νερού. Και μ' αυτό τη θγάζουν χρονικές. Τα ζώα τα ποτίζουν από ηγγάδια. Φαίνεται ότι οι πρώτοι κτήτορες έρχονταν από μακριά, και δεν είχαν άλλο κουράγιο να πάνε παρα πέρα, κι έτσι έγινε το χωριό εκεί, όπως μας είπαν...

Στην έξοδο του Βίκου, στο Μονοδέντρι, τερματίστηκε και η ορειβατική μας Οδύσσεια.

Δίνοντας το επόμενο ραντεβού στον πονεμένο Γράμμο.

Υ.Γ. Γελικά δεν ήταν ο Γράμμος αλλά τ' Αυγό. Στον Γράμμο θα αναδομα πιθανότητα το επόμενο καλοκαίρι (85), και πάντα υπό την αιγίδα του ορειβατικού τμήματος του Μορφωτικού μας Συλλόγου.

ΤΕΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝ. ΤΣΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα
ρη και δυναμική εξαγωγή της βρώσιμης ελιάς.

Νέος και ο Αγροτουριστικός συνεταιρισμός στην Πέτρα Μυτιλήνης. Τρίτος στην Ευρώπη μετά την Ιταλία και την Ιρλανδία, με μέλη, 45 γυναίκες.

Μα για αυτόν θα ασχοληθούμε ειδικά, σε κάποιο άλλο φύλλο, λόγω της εξαιρετικής του σημασίας για το χωριό μας.

Χίλιες δυο επαφές και συζητήσεις γίνονται στην ΕΟΚ για το κρασί, αλλά και για το Ξερί Ζωμα των αμπελιών μας, που ευτυχώς κατορθώθηκε να εξαιρεθούν τα δικά μας. Τεράστια τα αποθέματα των κρασιών στις χώρες της ΕΟΚ, που γίνονται πια σκόπερα τα προβλήματα με την ένταξη της Ισπανίας και Πορτογαλίας.

Γίνεται προσπάθεια ο Αγρότης να συμμετέχει σ' όλες τις φάσεις από την παραγωγή μέχρι την διάθεση στην κατανάλωση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την αντίδραση των κυκλωμάτων που θιγονται. Καιρός είναι να απαλλαγούμε από τους νονούς, τους μεσοζώντες που σήμερα παίρνουν την μερίδα του λέοντος, σήμερα απομυζούν το 70% της αξίας των προϊόντων.

Ο παραγωγός πουλάει το στάρι 16 δρχ. και ο λαός τρώει το

ψωμί 50 και 100 δρχ. το κιλό.

17 δραχ. το κιλό τα σταφύλια παίρνει ο έμπορος και 400 — 600 το μισόκιλο σερβίρεται στα κέντρα. Η διαφορά πάει στους μεσοζώντες.

Η συνεταιριστική δράση δίνει διαπραγματευτική δύναμη στο παραγωγό, μικρότερο κόστος, για συμφέρουσα τιμή προμήθειας μηχανημάτων και συμφέρουσα τιμή διάθεσης του προϊόντος του.

Ο Συνεταιρισμός των βαμβακιοπαραγωγών πέτυχε πέρυσι να προμηθευτεί συλλεκτικές μηχανές κατά 3.000.000 δρχ. φθηνότερες αλλά και φέτος με την ίδια τιμή. Το κράτος δίνει σοβάρια κίνητρα στους συνεταιρισμούς και δικαιολογημένα αρνείται το ίδιο στους μεμονωμένους.

Χωρίς την βελτίωση του προϊόντος, την αύξηση της παραγωγικότητας, την τυποποίηση, την σωστή και επιστημονική παρακολούθηση του προϊόντος μέχρι τη διάθεση, δεν μπορούμε να πούμε για ξεκούραση και ικανοποίηση του παραγωγού. Λείπει η υποδομή, λείπει η συνεταιριστική εκπαίδευση, λείπουν πολλά. Χωρίς τον γερό συνεταιρισμό, με την διαφάνεια στη διαχείριση, δεν κάνουμε τίποτα κι ούτε ποτέ θα ανακουφισθεί ο Αγρότης.

ΝΟΕΜΒΡΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα

χονται πάνοπλοι, λόγω «πλήρους σύμπτωσης και αγάπης» μεταξύ τους, πέρυσι περιορίστηκαν μόνο σε γρονθοκοπήματα.

* Στη Δυτ. Γερμανία, θα συνεχιστεί η κατάληψη των ανοιγμένων τάφων από τους ανέργους. Σε έναν από τους πρώτους που κατάλαβαν, από τη βαρυστομαχία, πέθαναν σχεδόν όλοι, έτσι «κλήθηκε» το πρόβλημά τους και τους ...σκέπασαν να μην κρουνούν.

* Ο πρόεδρος της ΕΟΚ Ντενκτάς, μόλις παραδώσει την προεδρία της επί τη λήξει του μηνός, θα καλέσει το Βαλέσα στο «κράτος» του, για στενή συνεργασία. Σκέπτεται να ιδρύσει ένωση των κατόχων του βραβείου Νόμπελ, μεγάλων ανδρών, όπως ο ίδιος, ο Βαλέσα, ο Κίσιγκερ και μερικών υποψηφίων π.χ.: Λούντ, Μπέγκιν, Πινσοέτ, Ζία, Αλ Χάκ κ.ά. που προστάτησαν την ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

* Θα συνεχισθούν κι αυτόν το μήνα οι «αρχαιολογικές» ανασκαφές στη Λατ. Αμερική, γιατί όπως διαπιστώθηκε υπάρχουν πάρα πολλά ...σπάνια αντικείμενα. Αρχίζουμε από απλούς εργάτες και φτάνουμε σε καθηγητές, διπλωμάτες κλπ.

* Οι εκλογές στις ΗΠΑ τελείωσαν, τ' αποτελέσματα δεν έγιναν γνωστά! Γιατί δεν έφτασαν ακόμα τα ψηφοδέλτια των ανά τον κόσμο πεζοναυτών και των οργάνων της ΣΙΑ, όλα αυτά έχουν σημασία.

* Η ΕΟΚ αποφασίζει να απαγορεύσει οπορά καλαμποκιού στις «μεγάλες» χώρες μέλη του Νό-

του. Ο λόγος; Η Ρωσία ύστερα από τις επανειλημμένες κυρώσεις των ΗΠΑ εναντίον της, χωρίς λόγο, πήρε την απόφαση να σταματήσει την αγορά σταριού και καλαμποκιού από τις ΗΠΑ. Το ΝΑΤΟ προς χάριν του «σύμμαχου» αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, διέταξε τα μέλη του να εισάγουν αμέσως στάρι και καλαμπόκι από τις ΗΠΑ. Οι χωματερές εκεί ετοιμάζονται για τους νεκρούς από τον πρώτο πυρηνικό πόλεμο!

* Οι συνταξιούχοι του ΤΕΒΕ ΤΣΑ—ΟΓΑ για να πικάρουν ορισμένους «φτωχούς» της χώρας μας που παραχειμάζουν στην Ελλάδα, νοίκιασαν το ανάκτορο των Βερσαλιών, για 2 μήνες, όπου θα περάσουν τις γιορτές των Χριστουγέννων του νέου έτους και της καθαρής Δευτέρας.

* Σ' αυτό το σημείο τελειώνουν οι ...προβλέψεις μας για το 1984 κι ευχόμαστε — αν δεν μας στείλουν εις εώνον ανάπασιν — να σας τα πούμε, χωρίς μούρες σκέψεις το 1985.

Γεια και χαρά σ' όλους τους ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ!!

ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΑΡΙΘΜΟ ΤΟΥ Α.Α.

Η συγχωριανή μας Ντίνα Γεωργίου Σταθοπούλου — σύζυγος Δημητρίου Κρηνίτσα, οδοντοτεχνίτη κάτοικου Τρικάλων, κέρδισε τον πρώτο αριθμό του Λαϊκού Λαχείου που αντιπροσωπεύει το ποσό των 8.000.000 δραχ. τη συγχαίρουμε και την ευχόμαστε για μια καλή τοποθέτηση των χρημάτων και με υγεία να τα χαρούμε.

Π.Π.

Πανθεσσαλική Στέγη

Μετά την επιτυχημένη διάσκηψη της 20 του Οκτώβρη όλων των Θεσσακών Συλλόγων και φορέων της Θεσσαλίας και την εξέισου πετυχημένη δοξολογία και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη στις 21 του ίδιου μήνα.

Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ κάνει έκκληση σε όλους τους Θεσσακούς Συλλόγους να πλαισιωθούν σ' αυτή για το καλό της Θεσσαλίας μας.

Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ καλεί όλους τους Θεσσαλούς στις εκδηλώσεις του Γενάρη — Φλεβάρη που θα είναι την Τετάρτη 9 του Γενάρη, Πρωτοχρονιάτικη γιορτή στο Κάραβελ και το Σάββατο 2 του Φλεβάρη στο ΧΙΛΤΟΝ αποκριάτικο χορό.

ΓΕΝΝΗΣΗ

Η γυναίκα του τακτικού συνεργάτη μας Δημήτρη Ι. Τσιτσιά ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ γέννησε κοριτσάκι.

Τους ευτυχείς γονείς η ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ εύχεται να την χαρούν υψούλα.

Είς Μνήμην

ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΤΟΙΚΟ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Σε αρκετές εκατοντάδες ανέρχονται οι εκτελεσθέντες, φυλακισθέντες και εκπομπθέντες στη Μακρόνησο και σ' άλλα νησιά συγχωρωνών μας και τελευταία κατά της επιχειρήσεως κατά των δυνάμεων του Δ. Στρατού, διατάχθηκε η μέσα σ' ένα 24ωρο εκκένωση του χωριού, η απομάκρυνση όλων των γερόντων και των γυναικοπαίδων που είχαν απομείνει και η μεταφορά τους, χωρίς να αναγκαστεί, σε τρόφιμα, είδη οικιακής κλπ., στο χωριό Παλαιόκαστρο (Μητρόπολη), όπου τους στίβαζαν σε διάφορα καλύβια ή αχυρώνες, ανά 3-4 οικογένειες, ανάλογα με το χώρο που είχε ο κάθε αχυρώνας, διέμεναν 2 χρόνια ολόκληρα, γιομάτα στερήσεις, ευλοδαρμούς πολλών γονιών, που τα παιδιά τους ήταν φυλακισμένα ή στο Δημ. Στρατό, και παντός είδους διαπομπές και εξευτελισμούς. Εφτασαν δε μάλιστα στο σημείο, οι λεγόμενες Κυβερνητικές Στρ. Αρχές, μετά την απομάκρυνση των γυναικοπαίδων από το χωριό, να προδούν στο κάψιμο, όχι μόνον των κατοικιών του χωριού μας (για 3η ήδη φορά) αλλά και παντός κτίσματος, εις τρόπον ώστε, να μην υπάρχει χώρος καταλύματος για τους μαχητές του Δημοκρ. Στρατού!!!

Σε κείνη την τόσο τραγική για τους συγχωριανούς μας εποχή, μόνο μια και μόνη ψυχή, που πριν 30 από τότε χρόνια έφυγε από το χωριό για την Αμερική, νοιάσθηκε προς μεγάλη τιμή του, για την κατάντια και τη γύμνια των συγχωριανών του. Δεν ήταν κανένας πλούσιος, ώστε μέρος από τα πλούτη του να διαθέσει, για να διαφημιστεί. Ήταν ένας απλός ηλλοποιός (καπελάς), που μόλις και μετά βίας μπορούσε με το μεροκάματο του, να συντηρήσει την οικογένειά του. Είχε όμως πλούσια αισθήματα και ψυχή. Αυτός ο ένας, τον οποίο πρέπει να ευγνωμονούμε για την πλούσια ανθρωπιά του και να αποτελέσει παράδειγμα για μίμηση στις επερχόμενες γενεές, είναι ο μπάμπας Γιάννης ο ΚΑΤΙΚΟΣ. Από δημοσιεύματα στον Αμερικάνικο Τύπο ή κι από πληροφορίες που θε είχε από τους στο χωριό συγγενείς του, όταν έμαθε τη γύμνια που έδεχνε τους συγχωριανούς του, οργάνωσε μια αερογέφυρα αποστολών διαφόρων δεμάτων με είδη ρουχισμού, υποδήματα, μεταχειρισμένα βέβαια, τα οποία αδιάκριτα έστελνε, όχι μόνο στους εδώ συγγενείς του, αλλά και σε μη συγγενείς του ακόμα. Εφτασε μάλιστα στο σημείο να μάθει τις φυλακές ή τους τόπους εκτόπισης διαφόρων συγχωριανών, με τους οποίους άνοιξε σχετική αλληλογραφία και στους οποίους, εκτός από τα δέματα, σε ρουχισμό, που τους έστελνε, συνηθίζε υπομονή και Ψυχραιμία, τονίζοντάς τους, ότι ο αγώνας τους, όσο σκληρός κι αιματηρός κι αν είναι πολύ σύντομα θα δικαιωθεί!! Όταν έμαθα την ύπαρξη ενός τέτοιου ανεκτίμητου διαμαντιού από τσοπανόπουλα που ήταν στο χωριό,

πρωτού μεταναστεύσει και με γραμματικές γνώσεις της 1ης ή 2ας του Δημοτικού, θέλησα να επικοινωνήσω και επικοινωνήσω μαζί του κατά το 1951-52, που άρχισαν με την κυβέρνηση Πλαστήρα να λιωνουν οι πάγοι και να βγούμε σαν τα σαλιγκάρια από το κέλυφος μας (κρυσφήγες) στον ήλιο, για να τον ευχαριστήσω, όχι μόνο για τα δέματα που έστειλε, στον εκπομπόμενο στη Μακρόνησο πατέρα μου και στο φυλακισμένο αδελφό μου Θωμά, αλλά και σ' όλους σχεδόν τους συγχωριανούς, λαβαίνω ένα 12σελιδο γράμμα του, το οποίο διατηρώ ακόμα στον προσωπικό μου φάκελλο (αρχείο), στο οποίο, εκτός από μια λεπτομερή περιγραφή τη σανάπτυξης που παρουσιάζαν όλα, τα ανά τον κόσμο, προοδευτικά κινήματα, και τη σήψη του καπιταλιστικού συστήματος, βάζει κι 1-2 δολάρια, για να πούμε στην υγιά του, με τους εδώ συγχωριανούς ένα κιλό κρασί.

Η αλήθεια είναι, ότι μόνος με τους δυο από τους παρακάτω αναφερόμενους 4-5 συγχωριανούς, ήρθα σε επαφή, ήτοι με τον αγαπητό και παλιό μου φίλο κουμπάρο και αγωνιστή Βάγια Τσούλα, ο οποίος από τα μικρά του χρόνια πάρα πολλά πρόσφερε και πολύ υπέφερε για τον αγώνα του προς επικράτηση και στη χώρα μας των αρχών του σοσιαλισμού, της πραγματικής δημοκρατίας και της δικαιοσύνης και τον τόσο φίλητο αδελφό του, Αλέκο και με 5-6 άλλους, μη συγχωριανούς, φίλους μας, πήγαμε σε μια ταβέρνα, που βρισκόνταν στην οδό Καποδιστρίου και Σωκράτους και ξεδώσαμε, όχι λίγα, αλλά σ' όλη τη διάρκεια της διασκέδασης, τα ποτήρια με το κρασί, τσογκρίζονταν, στη γυαλιά του Μπαρμπα Γιάννη Κατοίκου.

Κι εμείς βέβαια (εγώ κι ο Βάγιας), όταν μας δόθηκε ευκαιρία, δεν παραλείψαμε να τον στείλωμε, ότι θα μπορούσε να τον ευχαριστήσει από τον τόπο μας (ούζο, κονιάκ) κι όταν, ύστερα από λίγα χρόνια, ήρθε μαζί με την έσοχο μακαρίτισσα γυναίκα του, για λίγες μέρες στην Ελλάδα, τους περιποιηθήκαμε, όπως τους άξιζε, μέσα στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων μας και γνωρίσαμε τον εξόχον αυτό συγχωριανό μας, με την απέραντη ανθρωπιά και την ανεκτίμητη μετριοφροσύνη του. Μάλιστα κατά τη μεταξύ μας συζήτηση, για να καταδείξει, ότι η προς τους συγχωριανούς προσφορά τους ήταν μηδαμινή, γιατί όπως μας είπε, τα κατά καιρούς αποσταλέντα σε ιματισμό, ήταν μεταχειρισμένα και δε θάπρεπε να δίνουμε τόσο μεγάλη αξία στο θέμα αυτό, πολύ δε περισσότερο, γιατί προέρχονταν από έρρανο μεταξύ των εκεί γνωστών του, του δόθηκε η αποστομωτική απάντησή μας, ότι η πράξη του αυτή, είναι πάρα πολύ μεγαλύτερης αξίας και σημασίας, παρά, εάν ήταν πολύ πλούσιος και διαθέτε ένα μέρος του πλούτου του και πολλαπλασιασμός ακόμα αξίας, για τον παραπάνω σκοπό.

Το γεγονός και μόνο, πέρα από τη φροντίδα της συλλογής των πάρα πάνω, ειδών της συσκευασίας 300 περίπου δεμάτων, της αναγραφής, με τα ελάχιστα γράμματά του, των διευθύνσεων του αποστολέα, και των 300 παραληπτών, το ράψιμο των δεμάτων, τη φροντίδα της μεταφοράς κάθε αποστολής, στα ταχυδρομεία, γιατί οι αποστολές ήταν περιοδικές και πάμπολλες, ότι σ' αυτό μόνο σκέφτηκες μπάμπας Γιάννη, ύστερα από απουσία 30 χρόνων από το χωριό σου, τους συγχωριανούς και τον πόνο τους, δείχνει το απέραντο κι αγνό ψυχικό σου Μεγαλείο της αγάπης, κι ανθρωπιάς, για την οποία πρέπει να τιμάται και να βραβεύεται ο κάθε άνθρωπος κι όχι για την επίπλαστο κι υστερόβουλο φιλανθρωπία των διαφόρων Πάπιδων, καρδινάλιων, Δεσποτάδων κλπ., στους οποίους κατά καιρούς απονέμονται διάφορα έπαθλα και βραβεία...

Με το πρίσμα αυτό βλέποντας τα πράγματα, πρότεινα, κατά τη επίσκεψή μου στα 1953, που έκαμα στο χωριό μας, στον τότε πρόεδρο της Κοινότητας Σωκρ. Τουλιά, σε ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης των κατοίκων του χωριού μας, προς τον μπάμπας Γιάννη, να πάρει μια απόφαση το Κοινοτικό Συμβούλιο και να ονομάσει τον Κεντρικό δρόμο του χωριού μας, σε δρόμο Ιωάν. Κατοίκου. Ο τότε Πρόεδρος είναι αλήθεια ότι έδειξε απόλυτη κατανόηση, πράγμα που είχα διαπιστώσει. Αλλά, όπως με εξήγησεν κατ' ιδίαν, η υπόθεσις θα σκόλωνε στη Νομαρχία, πράγμα που κι εγώ διαπίστωσα από άνθρωπο της Νομαρχίας, γι' αυτό και κρίθηκε σκόπιμο να αναβληθεί, για ευθετότερο χρόνο, η λήψη μιας τέτοιας απόφασης. Νομίζω, πως τώρα οι συνθήκες και το κλίμα είναι αρκετά ευνοϊκά και θα πρέπει το Κοιν. Συμβούλιο, να μην αδρανήσει. Ετσι πιστεύω, ότι με μια τέτοια απόφαση θα πετύχουν δύο σκοποί: πρώτον, θα τιμηθεί, όπως του αξίζει ο μπάμπας Γιάννης και δεύτερον, θα γαλουχηθούν και θα διαπαιδαγωγηθούν οι νέοι μας και οι επερχόμενες γενεές με τις αρετές της αγάπης, και φιλανθρωπίας του Μπαρμπα Γιάννη οι οποίες και θα αποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση του.

Κι αν το Κοινοτικό Συμβούλιο του παραπάνω Κεντρικού του χωριού δρόμο ονομάσει όπως ταίριαζει, σε οδό «Ηρώων» ή σε οδό «Εθνικής Αντίστασης», νομίζω, ότι κάποιος άλλος δρόμος πρέπει να φέρει το όνομα του μπάμπας Γιάννη.

Το χαρακτηρισμό και τον τίτλο του χωριού μας ως «ηρωικού», δεν τον προσέδωσαν σ' αυτό, μόνον οι προαναφερόμενες τολημηρότατες και ηρωικές πράξεις των παλαιοκάρδιων του χωριού μας, κατά την προπολεμική περίοδο ανεξάρτητη από το εάν οι πράξεις εκείνες επεκρίθησαν και επικρίνονται από ωρισμένους. Ήταν κυρίως η αυτοθυσία κι ο ηρωισμός των δεκάδων παλαιοκάρδιων που, τόσο στα χρόνια της Εθνικής αντίστασης (1942-

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Χ. ΚΑΡΑΣΩΤΟΣ

Στις 18 Οκτώβρη 1984 τις πρωινές ώρες έπαψε να χτυπά η καρδιά του άξιου αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης, του Δ. Σ.Ε. και πολιτικού πρόσφυγα Χαράλαμπου Καρασώτου. Το σημάδι μου αυτό: ευλαδική, ελάχιστη προσφορά στη μνήμη του φιλογερού πατριώτη αγωνιστή με τον οποίο ο πόλεμος και η προσφυγιά τόσο μας συνέδεσε...

Ο Χ.Κ. γεννήθηκε στο Μεσσηνικό στα 1924. Σε ηλικία μόλις 12 χρονών μπήκε στη σκληρή βιοπάλη. Οι δύσκολες οικονομικές συνθήκες που τις έκαναν ακόμα πιο βαριές, η αρρώστια του πατέρα του φόρτωσαν στο μικρό Χαράλαμφο ακόμα πιο πολλές ευθύνες... τον άνδρωσαν... Πήγε στην οδοποιία... «Θέλω να δουλέψω, λέει στον εργολάβο...». Και τί θα τα κάνεις τα χρήματα μικρά; τον ρωτάει εκείνος και τον περιεργάζεται... «Τα θέλω για το γιατρό... για φάρμακα... ο πατέρας άρρωστος... μπορώ να κάνω οποιαδήποτε δουλειά κύριε... δεν είμαι μικρός». Η μάτιά του είναι καρφωμένη στις μύτες των Ευπόλιτων ποδιών του. Η απόφασή του τελεσιδική... να μην φύγει χωρίς αποτέλεσμα... Για μια στιγμή ο εργολάβος ένοιωσε κάπως παράξενα, η καρδιά του σκίρτησε, μια συμπόνια αισθάνθηκε για τον μικρό. Από την πρώτη στιγμή τον συμπάθησε και τον κράτησε... Δεν τον έβαλε να σπάει χαλίκι... δεν του έδωσε κασμά, ούτε καρτσάκι... τον απασχόλησε σε άλλες δουλειές που είχε στο εργοτάξιο...

Ήταν το πρώτο βήμα του Χαράλαμπου. Η καλωσυνάτη μορφή εκείνου του εργολάβου, η συμπόνια για το αδύναμο παιδί, την οικογένειά του, τον εργάτη, τον άνθρωπο, είχε τεράστια επίδραση στο μικρό βιοπαλαιστή που έβγαине στην πιάτσα Ευπόλιτος. Αυτή στάθηκε η αρχή για

ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΣΤΡΙΤΗΣ

Πέθανε το φθινόπωρο ο Αργιθεάτης δικηγόρος Λάζαρος Αστρίτης, συνδρομητής της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ».

Τον Λάζαρο, τον μαχόμενο δικηγόρο, τον αντιστασιακό, τον άνθρωπο με την πλούσια κοινωνική δράση σε πολλούς τομείς, τον αγωνιστή, τον καλό κι αγαθό χαϊρέτη εκ μέρους των Δημοτικών αρχών, ο συμπατριώτης μας ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΨΗΜΜΕΝΟΣ Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Ζωγράφου, εξάρσε την θετική συμβολή του Λάζαρου για την πρόοδο του Δήμου, γιατί διατέλεσε κι αυτός Δημοτικός Σύμβουλος επί σειρά ετών.

Αιώνια η μνήμη του.

Η Σύνταξη

45), όσο κι αργότερο κατά την διάρκεια του εμφύλιου σπαραγμού (1946-49), έπεσαν αγωνιζόμενα για την ελευθερία, την ανεξαρτησία και την πραγματική δημοκρατία στη χώρα μας. Ήταν εκείνα (τα παλαιοκάρδια), που μπροστά στα Εκτελεστικά αποσπάσματα, προτίμησαν το θάνατο κι όχι την ταπείνωση και την προδοσία των ιδανικών τους με την υπογραφή των γνωστών δηλώσεων, που προσπαθούσαν να τους απασπασούν, για τα οποία

την δ.αμόρφωση ανθρώπου με πλούσια συνασθήματα γεμάτα συμπόνια προς τους αδύνατους, τους εργάτες, τα παιδιά ιδιαίτερα. Την συγκρότηση του χαρακτήρα του Χαράλαμπου. Η πολύχρονη απασχόληση του ίδιου σαν επαγγελματία εργολάβου στη Σοβιετική Ένωση και στην Ελλάδα με τον επαναπατρισμό του ως τον θάνατό του είναι γεμάτη από τέτοιες πράξεις συμπόνιας εν διαφέροντος και υψηλής ανθρωπιάς στους γύρω του...

Η Κατοχή της πατρίδας μας από τους φασίστες τον βρήκε πάνω στην εφηβεία του. Εζησε τις δραματικές μέρες της σκληρής Κατοχής. Τα ολοκαυτώματα των χωριών μας. Ζωηρός, δραστήριος και ανήσυχος καθώς ήταν οργανώνεται στην ΕΠΟΝ του χωριού μας και προσφέρει τις υπηρεσίες του στην εθνική Αντίσταση. Η προσφορά του άποια αυτή χαρακτηρίζεται από το μεταβαρκιζιανό παρακράτος και το Κράτος σαν έγκλημα.

Διώκεται άγρια και εξαναγκάζεται να καταφύγει στο βουνό όπως τόσοι άλλοι αγωνιστές, υποφέροντας τα πάνδεινα με τελική κατάληξη να βρεθεί πολιτικός πρόσφυγας στην Τασκένδη. Εργάσθηκε στην παραγωγή και τιμήθηκε με πολλά διακριτικά βραβεία. Τελείωσε την Κεντρική Συνδικαλιστική Σχολή της πόλης που έμεινε. Εργάστηκε ως οικοδομικό στέλεχος - Εργολάβος και επαναπατρίστηκε το 1965.

Υπέφερε πάρα πολλά στην ίδια την πατρίδα του με την επταετία της χούντας. Η Ζωή του Χ.Κ. ένας διαρκής σκληρός ακατάπαυστος αγώνας για το δικαίωμα και την Λευτεριά, την κοινωνική πρόοδο. Για τις ιδέες τις οποίες τίμησε ως την τελευταία στιγμή της Ζωής του αταλάντευτα θα είναι ένα παράδειγμα για τους νεότερους. Εφυγε από κοντά μας πρόωρα.

Αιώνια η μνήμη σε σένα αδελφέ που έπεσες αγωνιζόμενος στον τίμιο αγώνα.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΑΤΣΑΚΟΣ

Αθήνα, Νοέμβρης 1984

χιλιάδες Ελλήνων αγωνιστών θυσιάστηκαν. Ήταν εκείνα, που από τα βασανιστήρια, τις φυλακές, εκποτίσεις κλπ. κλονίστηκαν η υγεία τους κι οδηγήθηκαν στο θάνατο. Ήταν εκείνα που έπεσαν από σφαίρες ή υπέκυψαν από τα βασανιστήρια των τρομοκρατικών ομάδων της Δεξιάς. Ήταν εκείνοι που εκτελέστηκαν από τους Ιταλο - Γερμανούς, κατά τις εκάστοτε επιδρομές, που έκαμαν στο χωριό μας...

Γ. ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ

Ρεπορτάζ σέ παλαβιάδικο

του Σωτ. ΛΑΔΙΑ

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Μέσα στην αυλή των αρρώστων γυναικών κυκλοφορεί, δουλεύει και κομμάτι, ένας προναμιούχος «Αντρας». Ο Ανάνιας, τρελός κι αυτός. 'Η καλύτερα μισός άντρας. «Απόπειρα αντρός». Γιατί είναι και γεροντάκι και μίζερο, σε κατασκευή! Τον συνήθισαν οι αρρώστες και δεν τον προσέχουν. Ούτε που υποψιάζονται πως υπάρχει.

Μα και αυτός δεν τις προσέχει, γιατί είναι ο πιστός σύζυγος της νοσοκόμας κυρίας Ζ. (Μα κυρά μου, της λέει, παραπονεμένα κάθε φορά.. Πόσα θύματα εννοείς, να έχεις;). Ο σύζυγος αυτός είναι ο πιστότερος από όλους τους συζύγους του κόσμου. «Αρσενική Πηνελόπη!». Ακολουθεί πάντα σαν ήσκιος τη σμβία του, της κάνει όλα τα θελήματα! Και της νυχτά κοιμάται έξω από την πόρτα της και τη φυλάει, σαν σκύλος! Αχ αυτοί οι Ξεραγκιανοί γέροι! Η καρδιά τους δεν γεράζει ποτέ! Η μόνη του ευτυχία είναι, να τον μαλώνει να τον κακολογεί και να τον τυραννάει η αγαπημένη του. «Είναι η ηδονή του πόνου» που λένε. Το ίδιο γίνεται και στην κοινωνία των γνωστικών. Οι άντρες που τρώνε Ξύλο απ' τις γυναίκες τους! Είναι οι μακάριοι του επίγειου «παράδεισου»!

Το έμβολο: Πάνω σ' ένα κρεβάτι στέκεται όρθια μια γυναίκα. Δε βλέπουμε το πρόσωπό της και την ηλικία της. Έχει κουλωθεί με μια κουβέρτα.. Είναι εξαφάνισε το γύρο, κόσμο! Δε μιλάει, δε φωνάζει. Μοναχά κουνιέται στο ίδιο σημείο! «Παλιδρομεί σαν πιστόν μηχανής»!

— Πάμε, μας λέει ο γιατρός. Είναι θα κουνιέται ώρες!
Ξαφνικά, ακούμε φωνές.
— Πάλι αυτοί; λέει ο γιατρός με κάποια δυσφορία.

— Ποιοί αυτοί; τον ρωτάμε.
— Τίποτα, μας λέει! Δυο τρελοί τρόφιμοι. Έχουν από την ημέρα που μας τους φέραν εδώ. Διαφορές ο πρώτος που μας δήλωσε την ιδιότητα «του Θεού», προσπαθεί να μπηξει ένα καρφί στον τοίχο από το κεφάλι του καρφιοῦ. Ο άλλος που η ιδιότητά του είναι καλαμπόκι τον παρατηρεί λέγοντάς του πως το καρφί αυτό κάνει για τον απέναντι τοίχο. Είναι αδύνατο λοιπόν να παραδεχθεί την παρατήρηση από έναν άνθρωπο καλαμπόκι, ένας Θεός! Και συγκρούονται!!

Η Κατίγκω είναι 50άρα, και έχει πρόσωπο μαϊμούς.

— Αγαπάς το γιατρό; τη ρωτάμε.
— Τον αγαπάω, τον κουρεμένο μου!
— Θές να τον παντρευτείς;
— Αμέ!
— Πόσων χρονών είσαι;
— Επτά μηνών! Θέλω σάντα άντρες! Και καραμέλες θέλω!
— Φταρνίσου, Κατίγκω! Της λέει ο γιατρός.
— Αφού, είμαι κρουμένη.

Και σε λίγο!
— Αχ! το κεφαλάκι μου, κάνει στράνγκ — στρούνγκ, γιατρέ μου!

— Κάνε τη μαϊμού, Κατίγκω. Ανεβαίνει στο κρεβάτι και παραστάνει τη μαϊμού.

— Με τί σε έκανε η μάνα σου, Κατίγκω;

— Με ουρακοτάγκο, με έκανε, αλήθεια σας λέω!

Ο Χαράλαμπος είναι πολύ ήσυχος σήμερα, δε μιλάει, σε κανένα.

— Αρπάξτε, μας λέει ο γιατρός, όταν ακούσει τη λέξη «συγγενής». Γιατί πιστεύει ότι την μεγαλύτερη ζημιά στη ζωή του ανθρώπου την κάνουν οι συγγενείς. Από την υπαλληλική ζωή του έχει τις περισσότερες παραστάσεις και εικόνες της τρέλας του. Αλλά εκείνο που τον κάνει θεριό είναι το συγγενολόι του. Τούτο το συγγενολόι του στάθηκε μοιραίο για τον Χαράλαμφο. Ρωτήστε τον και ακούστε τον. Και αν βγάλετε άκρη!

— Γιατί θρίσκεσαι εδώ Χαράλαμφο; Τον ρώτησε κάποιος της συντροφιάς μας.

— Βλέπετε, αρχίζει ο Χαράλαμφο, μου συνέβει μια μεγάλη ατυχία! Βεβαίως, μια ατυχία!

Παντρεύτηκα μια γυναίκα χήρα. Που είχε ένα κορίτσι, της παντρειάς.. Ο πατέρας μου ερχόταν συχνά στο σπίτι μου. Είδε την προγονή μου, του άρεσε και τη ζήτησε σε γάμο, από τη

μητέρα της (δηλαδή τη γυναίκα μου). Και έτσι; Η γυναίκα μου έγινε πεθερά του πεθερού της. Υστερα η γυναίκα του πατέρα μου, που ήταν κόρη της γυναίκας μου, γέννησε ένα αγοράκι. Το παιδί αυτό αφού ήταν αδελφός μου ταυτόχρονα όμως ήταν και εγγονός της γυναίκας μου. Και έτσι έγινα εγώ παπούς του αδελφού μου! Σε λίγο γέννησε και η γυναίκα μου ένα αγοράκι. Έτσι, η γυναίκα του πατέρα μου, που ήταν κόρη της γυναίκας μου έγινε ταυτόχρονα και γιαγιά του. Όσο για μένα, είμαι πεθερός της μητέρας μου, και του πατέρα μου. Επομένως, η γυναίκα μου είναι μητέρα και θεία, ταυτόχρονα του παιδιού μου. Ο γιος μου είναι ανηψιός μου και εγώ; Είμαι παπούς του εαυτού μου. Και επι πλέον αδελφός της γυναίκας μου. Και πού είστε. Είναι και άλλα που δεν τα ξεδιάλυσα ακόμη...

Αλλά τα τελευταία του λόγια του Χαράλαμφο δεν τα άκουσε κανείς μας! Ώραπετεύσαμε σφεντόνα, για να γλυτώσουμε τον Ζουρλομανδύα!!

Φεύγοντας, βλέπουμε τις γυναίκες όλες μαζί ένα «κουβάρι», σκυμένες κάτω στο χώμα! Κάποια έχασε (μια καρφίτσα). Και ψάχνανε!!

Μεγάλο δίκιο είχε ο ΑΝΑΤΟΛ ΦΡΑΝΣ. «Οι πιο ακαταγώνιστες δυνάμεις στον κόσμο είναι η άγνοια και η τρέλλα»!
Σ. ΛΑΔΙΑΣ

Και τό ζωή μας λένε τον καιρό

— Όταν η γάτα πλένεται, περιμένετε βροχή.

— ΟΤΑΝ οι σκύλοι ακάθουν πολλές φορές τη γη προμηνύεται χειμώνας.

— ΟΤΑΝ τα πουλιά των λιμνών και της θάλασσας λούζονται διαρκώς στο νερό έρχεται χειμώνας.

— ΟΤΑΝ οι μέλισσες και οι σφήκες πετούν χωρίς το πρωί, θα κάνει καλό καιρό. Αν πετούν γύρω γύρω από τη φωλιά τους χωρίς να πηγαίνουν μακριά περιμένετε βροχή και δυνατό αγέρα.

— ΑΛΛΑ και όταν οι μύγες τσιμπάνε δυνατά, σημαίνει ότι θα θρέξει.

Αυτές και άλλες πολλές διασκεδαστικές, ή και παράξενες προλήψεις και δεισιδαιμονίες, παρουνιάζει ο Τ. Νατσούλης στο ομώνυμο βιβλίο του. Σταχυολογώ μερικές ακόμη:

● Αν μπορεί κανείς να φτάσει και να αγγίσει το βραχιόνά του με την άκρη του αντίχειρα ανεστραμμένου, τότε θα

● Όταν τεντώνεις το χέρι σου και τα δάκτυλά σου στρίβουν προς τα πάνω, αυτό σημαίνει πως θα γίνεις πλούσιος, και θα είσαι σπλαχνικός.

Το ίδιο τυχερός είσαι και όταν τα δάκτυλα των ποδιών «καβαλικεύουν» το ένα το άλλο.

Πάντως προληπτικοί δεν ήταν μόνο οι απλοί άνθρωποι αλλά και

σπουδαίοι στρατηγοί, μουσικοί, λογοτέχνες, όπως:

● Ο Γερμανός στρατηγός Βισμαρκ που θεωρούσε άτυχες ορισμένες ημέρες, και σ' αυτές δεν έκανε τίποτα το σημαντικό.

● Ο μεγάλος μουσουργός Κλοντ Ντεβισί ένιωθε φρικη όταν κάποιος έκθε το ...σπάγκα ενός δέματος αντί να τον λύσει.

● Επίσης ο Φράντς Λέχαρ τρομοκρατείτο αν κάποιος του ερχόταν «καλή επιτυχία» πριν από μια παράσταση.

● Ο ποιητής Βιργίλιος είχε πάντα επάνω του μια ψόφια .. πεταλούδα που την θεωρούσε φυλαχτό και την προσέχε σαν τα μάτια του.

● Ο Βίκτορ Ουγκό αρνήθηκε κάποτε να καθίσει σ' ένα τραπέζι, γιατί οι καλεσμένοι μαζί μ' αυτόν ήταν 13.

● Όσο για τον μεγάλο στρατηλάτη Ιούλιο Καίσαρα, ήταν τόσο δεισιδαίμονας, ώστε πριν ανέβει στο άρμα του έλεγε πρώτα τρεις φορές, ένα μαγικό στίχο!

«Δεν λέω, σημειώνει ο συγγραφέας στον επίλογο του βιβλίου του, οι περισσότεροι ποιος λίγο ποιος πολύ, είμαστε προληπτικοί. Κοιτάτε μόνο αν μπορείτε να γελάτε με τις προλήψεις. Όταν τις κρίνετε, τις βάλετε κάτω με το πρίσμα της λογικής και με τη βοήθεια της επιστήμης, θα τις ξεχάσετε και θα σας ξεχάσουν κι αυτές».

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ

Χωρίς κομματικά πανό, χιλιάδες λαού με εκπροσώπους της Κυβέρνησης και όλων των κομμάτων, γιορτάστηκε και φέτος η ανατίναξη του ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ που τόσα πρόσφερε κείνον καιρό στον συμμαχικό αγώνα, χωρίς αναγνώριση καμιά. Ενωμένοι τότε οι αγωνιστές της αντίστασης, ενωμένοι σήμερα, είναι το παρήγορο μήνυμα δικαιοσύνης της θυσίας κείνων των α-

γωνιστών. Μετά από τόσα χρόνια κατατρεγμών, ο Γοργοποτάμος ως είναι ένα ακόμα σύμβολο Εθνικής ενότητας, απαραίτητη σήμερα όσο ποτέ άλλοτε για ένα λαό που αγωνίζεται για Εθνική ανεξαρτησία, εδαφική ακεραιότητα, λαϊκή Κυριαρχία.

Λαός ενωμένος, ποτέ νικημένος.

Ι.Δ.Π.

Παλιά ανέκδοτα του Μεσενικόλα

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Ανοιξη, κάποιου χρόνου. Η γη Ευνάει. Ο άνθρωπος, ειδικά ο νέος, σε κατάσταση φυσιολογικής ενεργητικότητας. Όλα τα βλέπει εύκολα και πολύχρωμα. Όμως, το σκάψιμο των αμπελιών ήταν το πιο σοβαρό εμπόδιο στην πραγματοποίηση ονείρων, πιθυμιών, επιδιώξεων έξω από το κύριο νόημα που έταξε η πραγματικότητα, δηλαδή, το σκάψιμο των αμπελιών.

Του ενός των ηρώων μας του μηκέ έντονα η έμμονη ιδέα να παντρευτεί. Και με το δικό του. Όμως η ζωή έχει τις δικές της επιταγές. Ο ήρωάς μας προσπαθεί να παρακάμψει τα εμπόδια μια που η άρνηση της παντρειάς ήταν κατηγορηματική.

Κάποια μέρα, κατά τη διάρκεια του ακαψίματος, σοβαρά και με τρόπο που δεν επιδέχεται καν συζήτηση, ανακοίνωσε ό τι θα φύγει από το Μεσενικόλα για το Άγιο Όρος και θα γίνει καλόγηρος. Για να επισφραγίσει δε την ακλόνητη απόφασή του για οριστική αφιέρωση στα Θεϊκά, άρχισε, στο αμπέλι, να ψέλνει. Είχε κάποια συλλογή ψαλμών, αλλά ένας του άρεσε πιο πολύ και πιο συχνά τον έψελνε.

ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Τό Σάββατο 20/10/84 έγινε στην Μεταμόρφωση της Καλλιθέας ο γάμος της Αριστέας Αντωνίου (Ψημμένου) με τον εκλεκτό της κ. Ηλία Πλιώτα.

Παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς και φίλοι των δύο οικογενειών.

Το ζευγάρι των νεονύμφων ντυμένο στ' άσπρα έλαμπε από ευτυχία κάτω από τα φώτα των προβολαίων των ΒΙΝΤΕΟ και τα φλας των φωτογράφων, όπως δέχονταν τις ευχές, για ευτυχήσμένη ζωή και προκοπή.

Η «Νεβρόπολη» τους εύχεται κάθε ευτυχία.

ΓΑΜΟΙ

Παντρεύτηκε στη Λάρισα, ο Λαδιάς Χρίστος του Δημητρ. με την καλή του Μουσατάκα Ειρήνη του Δημητρ.

Η Σύνταξη

Ανοιξω το στόμα μου και πληρωθήσεται πνεύματι.

Αντηχούσαν οι αμπελοπλαγιές από τις κακόηχες ψαλμωδίες του ώρωά μας. Από μέρα σε μέρα η κατάσταση χειροτέρευε. Τα νεύρα των ακούσιων ακροατών του, έσπασαν. Κάποια στιγμή, που ξανά έψελνε..

Ανοιξω το στόμα μου...

Και χ... μέσα. Συμπλήρωσε ο αδελφός του, που τα νεύρα του είχαν φτάσει πια στο ανώτερο σημείο αντοχής.

Το συμπλήρωμα ήταν κεραυνόβολου επίδρασης. Ο ήρωάς μας αμέσως Έχασε παντρειάς και καλογεριστικά. Οι αμπελοπλαγιές ησυχάσαν και μόνο το κελάηδημα των πουλιών ακουγόταν.

Αγγελος

ΠΕΝΘΗ

Ηλίας Γιαννακος

Πριν λίγες μέρες πέθανε ο Βουνεσιώτης αγωνιστής και Δικηγόρος ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ, μετά από επώδυνη αρρώστια. Στο άλλο φύλλο θα δημοσιεύσω με την Νεκρολογία του συγχωριανού του και φίλου κ. Βαϊου Τσούλα.

Στην οικογένειά του εκφράζουμε θερμά συλλυπητήρια.

Η «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

ΓΕΝΝΗΣΗ

Με εξαιρετική χαρά πληροφορήθηκα πως ο κ. Γεώργιος Μαρκούτης απέκτησε εγγονό ε υ χ ο μ α ι και στους ευτυχείς γονείς Δημήτριο και Φωτούλα Μυλωνά να τους ζήσει και να τον ιδούν όπως επιθυμούν επι πλέον δε και εις άλλα με υγεία ινα πληρωθεί η ευχή της γραφής «αυξάνεσθε και πληθύνετε και κατακυριεύσετε της γης» για να επακολουθήσει και η δική μου κύριε Γιώργο «να θα ρεθείτε να χορεύετε στα γονατά σας αγγόνια και διαέγγονα».

XI—ΣΧΙ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στον αγαπητό μου Εάδερφο και Πρόεδρο του χωριού μας Χρυσούλη Κορώνη, που αρραβωνιάστηκε του εύχομαι καλά στέφανα.

Θ. Μαλαμίτης
Συγχαρητήρια εκφράζει και ο Γιάννης Παϊζάνος.

Νέα απ' το χωριό Μεσενικόλα

Τού Παναγιώτη Ποδηματα Γραμματέα τής Κοινότητας

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Η καλοκαιρία του Οκτώβρη διευκόλυνε και βοήθησε κατά πολύ, τον τρυγητό για την καλύτερη δυνατή διακίνηση των σταφυλιών των παραγωγών μας, προς ανοποίηση ή εμπορία τούτων. Η συνέχεια όμως της Εηρασίας επέφερε μεγάλη και ανεπανόρθωτη ζημιά στην ελαιοπαραγωγή, αφού ο καρπός στα ελαιόδένδρα, που στις περισσότερες περιοχές του χωριού μας ήταν κατάφορτα, συρικνώθηκε και έπεσε ξηρός στο χέμα, ή στέγνωσε πάνω στα δένδρα. Ετσι μέσα στις άλλες ζημιές από τις φετεινές καιρικές συνθήκες, προστέθηκε στους γεωργούς μας, και η τελευταία αυτή σα χαριστική βολή και αλλοίμονο στους αγρότες. Τέλος ο επίλογος του τρυγητού είναι η παράδοση στο Οινοποιείο 300 τόννων περίπου σταφύλια Μαύρα Μεσενικόλα και 400 τόννων κοινά πουλήθηκαν σε εμπόρους 200 τόννοι σταφύλια και μεταφέρθηκαν στις αποθήκες των παραγωγών για εκμετάλλευσή, από τους ίδιους, άλλοι 300 τόννοι: περίπου σταφύλια. Για τα παραδοθέντα σταφύλια στο Οινοποιείο οι χωριανοί μας εισέπραξαν απ' την Ένωση (Συν)αμών Καρδίτσας, 13.000.0000 δραχμ. περίπου ...και του χρόνου καλύτερα.

★

ΝΕΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΤΟΥ ΟΓΑ

Αρχισε η συνταξιοδότηση από τον ΟΓΑ των νέων συνταξιούχων, αυτών δηλαδή που γεννήθηκαν το έτος 1919. Νέοι συνταξιούχοι του χωριού μας είναι ο Παπαναστασίου Ιωάννης του Αναστασίου, η Τσαγανού Ανδριάνα του Σεραφείμ, η Μηλιώνη Πηνελόπη του Αλκιβιάδη, η Μηλιώτη Ουρανία του Κων/νου, η Τσαγανού Αγγελική του Σεραφείμ, η Μπακαλάκου Ελπίδα του Κων/νου, η Σταθοπούλου Φωτεινή του Γεωργίου, και η Στυλογιάννη Λένη του Ιωάννου.

★

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η Εθνική επέτειος της 28ης Οκτωβρίου στο χωριό μας, σ' αυτό συνέβαλαν η επικρατούσα καλοκαιρία την ημέρα εκείνη, το πλήρες πρόγραμμα των εκδηλώσεων που καταρτίσθηκε από τον Πρόεδρο της Κοινότητας, η φωταγωγή των δημοσίων καταστημάτων, ο γενικός σηματοδότης, η χαρμόσυνη πρωινή κωδωνοκρουσία, ο εκκλησιασμός, και η επίσημη δοξολογία, η εμπεριστατωμένη και επίκαιρη ομιλία του φιλολόγου καθηγητή του Γυμνασίου μας Κων. Καλομπάτσου που πραγματοποιήθηκε εντός της εκκλησίας και μετά την δοξολογία, η επιμνημόσυνη δέηση στο Ηρώ των πεσόντων, τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη τους, και κατάθεση στεφάνων από την Κοινότητα, τον Σταθμό Χωρικής, των αναπήρων πολέμου, της Εθνικής αντίστασης και των Σχολείων (Γυμνάσιο — Δημοτικό — Νηπιαγώ

γείο), η παρέλαση των Σχολείων προς των επισήμων, και η σχολική γιορτή στην κεντρική πλατεία με ποιήματα και εθνικούς χορούς, και τέλος η δεξίωση των επισήμων, και χωριανών μας στο κοινοτικό κατάστημα, που προσφέρθηκαν γλυκά και αναψυκτικά, και όπου επικράτησε αυθόρμητο κέφι για να καταλήξει σε τοάμικο, και καλαματιανό χορό, τη συνοδεία κλαρίνου του ερασιτέχνη αλλά θαυμάσιου καλλιτέχνη Δήμου Καναβού, αδελφού του παπά μας. Ευχόμαστε να είμαστε καλά και του χρόνου.

★

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΧΩΡΟΥ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Προς το Δασαρχείο Καρδίτσας στάλθηκε, από τον Πρόεδρο της Κοινότητας, το πιο κάτω έγγραφο με την παράκληση όπως αναλάβει τούτο την αξιοποίηση, σε χώρο αναψυχής, τη θέση «Καστανιές» και με ημερομηνία 25.10.1984.

Προς το Δασαρχείο Καρδίτσας

Όπως γνωρίζετε η Κοινότητά μας επέλεξε τη θέση «Καστανιές» πάνω από το δημόσιο δρόμο και σε απόσταση 500 περίπου μέτρων, πριν από την είσοδο του χωριού, μαγευτικό τοπίο με πολλές φυσικές καλλονές, για χώρο αναψυχής, παιδικής χαράς και τελέσεως διαφόρων εκπαιδευτικών εκδηλώσεων, και της γιορτής του κρασιού, που για πρώτη φορά τελέστηκε φέτος, στον εν λόγω χώρο, με καταπληκτική επιτυχία και η οποία γιορτή καθιερώθηκε σαν θεσμός για την τέλεσή της, κάθε χρόνο, στον τόπο αυτό.

Επειδή οι δασικές υπηρεσίες έχουν την δυνατότητα, την διάθεση και την πείρα, για την αξιοποίηση τέτοιων έργων αναψυχής, προς διατήρηση, και επέκτασή του φυσικού περιβάλλοντος, παρακαλούμε όπως στο νέο πρόγραμμά σας, για το έτος 1985, συμπεριλάβετε και την κατασκευή ή του ως άνω έργου, με την συμμετοχή και την συμπράξή της Κοινότητας.

★

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας, με έγγραφο του προς την Δ/νση Γεωργίας και με ημερομηνία 30.9.1984 ζήτησε την ενίσχυση των συγχωριανών μας, που πλήγηκε η παραγωγή τους και για την μικρή τιμή των σταφυλιών 17 δρχ. έναντι 16 πέρσι, που βρίσκοντα σε απόγνωση.

Κατόπιν τούτου και ύστερα από σχετική έρευνα, η Δ/νση Γεωργίας διαβίβασε το πιο πάνω έγγραφο του Προέδρου, προς το Υπουργείο Γεωργίας, με την από 12.10.1984 έκθεσή του, που εκθέτονται τα παρακάτω.

Σας διαβιβάζουμε συνημμένα φωτοαντίγραφο του, με αριθμό 250)30.9.84, εγγράφου της Κοινότητας Μεσενικόλα Καρδίτσας, σχετικά με την ποσοτικά

μειωμένη, και ποσοτικά υποβαθμισμένη, παραγωγή των σταφυλιών της τρέχουσας περιόδου, από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες και σας αναφέρουμε ότι τούτο είναι γενικό και ισχύει για όλο το Νομό. Σ' αυτό συνέβαλαν 1) η επικρατήσασα μέχρι το μήνα Αύγουστο ανομβρία με αποτέλεσμα ο καρπός να διατηρηθεί σχετικά μικρός και 2) οι συνεχείς βροχοπτώσεις που σημειώθηκαν στα μέσα Αυγούστου που εχαν ως αποτέλεσμα να αναπτυχθούν σοβαρά τόσο η φαιάσηψη, όσο και η ευδεμίδα με τα γνωστά αυτών αποτελέσματα.

Η κατάσταση αυτή, όπως και αναφέρουμε, είναι γενικά και αφορά ολόκληρο το Νομό, αλλά επειδή στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για Κοινότητα καθαρά αγροτική, προτείνουμε όπως παραπεστούν στους κατοίκους αυτής πιστωτικές διευκολύνσεις και δανειακές ενισχύσεις για να αντιμετωπισθούν οικονομικές δυσχέρειες από τις ζημιές που υπέστησαν και να συνεχίσουν ομαλά το παραγωγικό τους έργο.

Ο Δ/ντής Γεωργίας Καρδίτσας Βασ. Χασιώτης

★

ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝ

Προ ημερών επιδόθηκαν, από τη Δ/νση του Γυμνασίου μας, οι έγγραφοι έπαινοι και τα ευχαριστήρια, στους μαθητές που αρίστευσαν κατά το σχολικό έτος 1983 — 1984 και αυτοί είναι:

Από την Γ' Τάξη Κασπερώνη Ιωάννα του Ηλία, Κρικέλλη Ελένη, Νούσια Αγορίτσα του Αποστόλου, Πίτσας Ευγενία.

Από την Β' Τάξη Αντωνούλα Ελένη του Αριστίπου, Γούλα Βαίτσα του Δημητρίου, Κρικέλλη Στέφανος, Νασιάκου Μαρία, Σκούφη Αλίκη, Φιλίππου Αναστάσιος.

Από την Α' Τάξη Η Παπαδάκη Χρυσάνθη. Τους συγχαιρούμε και εμείς και τους ευχόμαστε πάντα στη ζωή τους να αριστεύουν και να προκόβουν.

★

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Σεμινάριο επιμορφώσεως, μαθηματικών καθηγητών, πραγματοποιήθηκε στην Καρδίτσα την 31.10.1984 και στο 3ο Λύκειο, με πρωτοβουλία του σχολικού συμβούλου μαθηματικών κ. Αγαθαγγελίδη με θέμα α) Η προσφορά των μαθητών στην Τάξη, και ομιλητή τον μαθηματικό καθηγητή κ. Βλάχο και β) Η αξιολόγηση της επίδοσης του μαθητή με ομιλητή τον Γυμνασιάρχη μας μαθηματικό καθηγητή κ. Χρηστίδη. Στο τέλος των ομιλιών ακολούθησε σχετική συζήτηση, διατυπώθηκαν διάφορες ενδιαφέρουσες ερωτήσεις στις οποίες απάντησαν οι ομιλητές. Το σεμινάριο ξεπλήρωσε στο ακέραιο τους σκοπούς, για τους οποίους οργανώθηκε.

ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ «Π.Κ.»

Στον εργολάβο Κλεομένη Μηλιώνη, πολιτικό μηχανικό από το Βλάσσο, ανατέθηκε η επέκταση εργασιών στο Πνευματικό Κέντρο, δηλαδή η κατασκευή του προγραμματισμένου εστιατορίου, και καφενείου και την κάλυψη της δαπάνης των 700.000 δραχμών που διατέθηκαν στην Κοινότητα από το Ν.Τ. της Νομαρχίας Καρδίτσας, η εγκατάστασή θα γίνει τούτες τις ημέρες.

★

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Συνεχίστηκαν και τούτο το μήνα οι προσφορές, για την επέκταση και την αξιοποίηση του Νεκροταφείου. Γι' αυτό πρόσφεραν οι Καπέκα—Φαμίση Αγγελική δραχ. 1.000, Γακίόπουλος Ηρακλής του Χρήστου δραχ. 5.000, Νασιάκου — Βασαρδάνη Αγορίτσα δραχ. 2.000, Αδάμου — Βασαρδάνη Αγγαία δραχ. 2.000, Βαλάφας Ιωάννης του Αποστόλου στη μνήμη του λατρευτού του παιδιού Τασιούλη δραχ. 5.000.

Οι προσφορές συνεχίζονται, μπορούν να κατατεθούν και στη Εθνική Τράπεζα και στο λογαριασμό 624351—7.

★

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Βαπτίσεις.— Βαπτίστηκε στο Εκκλησιαστικό του Χρήστου Β. Φιλίππου και ονομάστηκε Βασίλειος.

Αρραβώνες.— Αρραβωνιάστηκε ο Πρόεδρος της Κοινότητάς μας κ. Χρυσόστομος Κορώνης με την διδα Μαρίκα Καραγιάννη από την Καρδίτσα και ο επιστάτης του Γυμνασίου μας κ. Φώτης Κυριακός, με την διδα Θεοδώρα Θεού από το Κρυσονέρι, τους συγχαιρούμε με όλη την καρδιά μας και τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στην αδελφή μας Αννέτα Συνοπούλου — Ξθάρνα που πήρε το ντοκταρά της στην Μαθηματική Λογική του Πανεπιστημίου Βιέννης με βαθμό «άριστα» θερμά συγχρητήρια και ευχόμεθα τη ίδια επιτυχία και στην υφηγεία της.

Κώστας — Ελένη Μεσογειτή

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΟΥ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΥ

Εγιναν στις 24)10)1984 στη Αλκέτου 12 νοτιοανατολικά του Προφήτη Ηλία Παγκρατίου, τα εγκαίνια του οδοντιατρείου της Αλεξάνδρας Γακιοπούλου, κόρης του συγχωριανού μας γιατρού κ. Γιάννη Α. Γακιοπούλου, εξοπλισμένου με τα πλέον σύγχρονα επιστημονικά μέσα.

Παραβρέθηκαν πολλοί Μεσενικολίτες, Καρδίτσιώτες και φίλοι της οικογενείας και ευχήθηκαν στη νέα επιστήμονα καλή σταδιοδρομία, επιστημονική και επαγγελματική.

Η Σύναξη

Γάμοι.— Παντρεύτηκε στο Βόλο η Μαρία Τηλ. Ψάρρα, εφοριακός υπάλληλος, με τον Παναγιώτη Σταμούλη, επίσης παντρεύτηκε στην Αθήνα η Γιατρός, του Αγροτικού μας Ιατρείου, Αναστασία Γιακουμόγλου με το Γιατρό Δημήτριο Σπανάκη, Λαδιάς Δ. Χρίστος με την Μουστάκα Ευρυδική στη Λάρισα. Τους συχαίρουμε και τους ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

Θάνατοι.— Πέθανε στην Αθήνα, και κηδεύτηκε στο χωριό μας, ο Χαράλαμπος Χρήστου Καρασιώτας ετών 61, επίσης πέθανε στο Βόλο, και κηδεύτηκε στο χωριό μας, η Ξοφία Παντελή Καρασιώτας ετών 85. Τους οικειούς τους συλλυπούμαστε εκ βάθους ψυχής.

Ευχές.— Συγχαιρούμε και εμείς τη νέα προσπάθεια των Αφών Αθανασίου Ζαφείρη για το καινούργιο κατάστημά τους — ταβέρνα, και ευχόμαστε καλορίζικο το κατάστημα, και καλές δουλειές στην ταβέρνα τους.

Επίσης καλή σταδιοδρομία και καλές δουλειές ευχόμαστε στην νέο Οδοντίατρο Αλεξάνδρα Ι. Γακιοπούλου που άνοιξε το Ιατρείο της στην Αθήνα και στην περιοχή του Παγκρατίου.

Π.Π.

Μιά Παρεξήγηση

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ν» δημοσιεύτηκε ένας ύμνος στο Μεσενικολίτικο κρασί, από το φίλο του χωριού κ. Θανάση Τσουπερόπουλο, αλλά και μια ανακριβής σημαντική που πρέπει να διευκρινισθεί.

Μετά από προσωπική μου έρευνα σε όλα τα καφενεία — ψησταριές δεν θρέθηκε ξένο κρασί, παρά μόνο ΤΑΥΡΩΠΟΥ.

Ίσως να είδε το μπουκάλι του Λαϊκού Τύπου Κρασιού ΤΑΥΡΩΠΟΥ ο κ. Θανάσης και το εξέλαβε για κουρτάκι που μοιάζουν καταπληκτικά τα μπουκάλια.

Τον περιμένου του χρόνου με τους φίλους του όχι μόνο να τους προσφέρουμε το υπέροχο Μεσενικολίτικο κρασί, αλλά να τους μεθύσουμε, όπως έγινε με την γιορτή του Κρασιού του Μεσενικόλα που πάνω από 5.000 επισκέπτες της, έμειναν γοητευμένοι από το κρασί και το τσίπουρο Μεσενικόλα.

Είναι σωστή σωστότατη η υπόδειξη του φίλου μας ότι σε περίπτωση θέσης, πρέπει να υπάρχει μια διτρίνα με τα διάφορα κρασιά, που έχουν οι χωριανοί μας στα θαβέρλα τους. Ετσι ο κάθε περαστικός να τα δοκιμάζει και να ηγαίνει στο υπόγειό του κατόχου του να το παίρνει.

Αυτό θα πραγματοποιηθεί όταν τεθεί σε λειτουργία το αναψυκτήριο στην Παιδική Χαρά και το ΜΠΑΡ στο ισόγειο του Πνευματικού Κέντρου.

Μα ως τότε θα παρακαλέσουμε όλες τις ψησταριές και τα καφενεία να έχουν μια τρουνζάνα εκλεκτό κρασί Μεσενικολίτικο για να αποφεύγονται τέτοιες παρεξηγήσεις στο μέλλον.

Π.Π.